

Kötegyáni hírmondó

Kötegyán Község Önkormányzatának Lapja

2012. augusztus 17.

www.kotegyan.hu

II. évfolyam 2. szám

„Viharban születik az új világ”

Amennyiben azt mondom, hogy - önkormányzati szempontból nézve - a változások korát éljük, akkor nemigen járok messze az igazságtól. A változásokét, melyek meghatározzák Önkormányzatunk, így a falunk jelenét és jövőjét is. Immár csaknem két éve, hogy a mostani képviselő-testület a kötegyáni választópolgárok jóvoltából megkezdte a munkáját. A mögöttünk álló időszakra visszatekintve elmondható, hogy a munka nagy részét a folyamatos változásokhoz való állandó alkalmazkodást jelentette.

A mi falunk életét is nagyban befolyásolják ezek a változások. Mire is gondolok itt első sorban? A jogalkotó szándéka szerint 2013. január 1-től a közigazgatás legkisebb egysége a legalább 2.000 fő össz. lakosságlétszámot meghaladó települések alkotta közös önkormányzati hivatal lesz. A közös hivatal keretein belül kell majd ellátni a megosztott közigazgatási feladatokat úgy, hogy a lakosság ügyeinek intézése csorbát ne szenvedjen. 2013. január 1-től megkezdik működésüket a járási kormányhivatalok. Ennek okán várhatóan az önkormányzatoktól feladatokat fognak átvenni. Pillanatnyilag csak sejteni lehet e folyamat várható hatásait.

A másik nagy kérdés az iskola kérdése. Számos, ma még nem teljesen világos

dologgal összefüggő kérdés merül fel az oktatás átszervezésével kapcsolatban. Mikortól? Milyen formában? E kérdések foglalkoztatnak bennünket. A kötegyáni képviselő-testület számára egy dolog azonban nem lehet kérdés: maradjon helyben az általános iskola 1-8 osztálya.

Olykor-olykor olyan érzésem támad, mintha egy kis csónakban hanykolódnánk a háborgó, viharos óceánon. Ebben a hasonlatban a háborgó óceán jelenti a folyamatosan változó körülményeket, míg a kis csónakban mi vagyunk. Miért is élek ezzel a hasonlattal? Azért, mert a kis csónak helyett átvészelnhetnénk a változások viharát egy nagyobb, erősebb hajóban is, mely jobban ellenáll a megpróbáltatásoknak.

Amennyiben az anyagiak megengednék. Amennyiben az önkormányzat nem lenne ilyen sérülékeny anyagi helyzetben. Amennyiben az előző vezetés nem

követi el a rossz döntések sorozatait, melyért most drágán megfizetünk.

Ugyanis a nagymértékű költségvetési hiányt – most már tudjuk - a helytelen és elhibázott döntések sorozata idézte elő, mert semmilyen külső kényszer nem indokolta és ésszerű magyarázata nem volt, és nem is lehet annak, hogy a 2010. októbere előtti időszakban megtett lépésekkel és intézkedésekkel a településünk anyagi helyzetét ellehetetlenítsék. Az anyagi nehézségek nem akkor jelentkeznek, amikor a hibát elkövetik. Nem. Később jönnek elő a bajok, melyek végső soron a ki nem fizetett számlák formájában testesülnek meg.

Arról minden normális értékrendet valló ember egyformán gondolkodik, hogy a lehető legtöbb fejlesztést kell hozni a falunkba. Ez a természetes gondolkodás, hiszen annak örülni kell, amitől épül és szépül Kötegyán. De nem minden áron! Ugyanis amikor az iskola felújításával kapcsolatban megszületett a döntés, akkor még senki sem gondolta volna, hogy később olyan égbekiáltó szabálytalanságokat fog megállapítani az irányító hatóság, melynek az eredménye a pályázati pénzek visszatartása lesz. A pályázati pénzek tehát nem teljes összegben érkeztek meg Kötegyánba, úgyhogy a hiányzó részt a Kötegyáni költségvetésből kellett kipótolni, ahogy azt a táblázat számai is mutatják!

Dátum	Igényelt támogatás (Ft)	Kifizetett összeg (Ft)
2009.07.31.	79.610.534	51.746.848
2009.09.30.	49.284.100	49.284.100
2009.11.30.	54.185.855	49.955.794
2010.03.31.	4.830.371	4.830.371
Összesen:	187.910.860	155.817.113

Különbség: 32.093.747

Micsoda luxus! Az önkormányzat eldobta magától a pályázati pénzt. Főként ez okozta a költségvetés jelenlegi, nagyon nehéz helyzetét. Mint ahogy a fentiekben már egyszer le lett írva: az anyagi nehézségek nem akkor jelentkeznek, amikor a hibát elkövetik. Nem. Később jönnek elő a bajok, melyek végső soron a ki nem fizetett számlák formájában testesülnek meg.

Nem a jelenlegi polgármestert, vagy a képviselő-testületet érte kár e korábbi felelőtlenség miatt. Azok a kötegyáni emberek szenvedik például a hátrányát, akik az esős, latyakos időben az aszfaltút helyett csak sáros úton keresztül tudnak hazajutni az otthonukba.

Egy példán keresztüli szemléltetés: Gondolják csak el, hogy a felháborító és ésszerűtlen döntéseket megelőző időszakban az önkormányzat részére beszállítók számlái 10 naponta (!), nem tévedés 10 naponta lettek kiegyenlítve. Mára odáig jutottunk, hogy a képviselő-testület minden erőfeszítése ellenére a kiegyenlített számlák mennyisége jelentősen megnőtt.

Amennyiben nem hiányozna a költségvetésből az a jelentős összeg, jó néhány utcát le lehetett volna már aszfaltozni. Nem azért nem csinált még ilyen jellegű fejlesztéseket ez a képviselő-testület, mert nem tudja, hogy mi a dolga. Azért, mert nincs meg a fejlesztésekhez szükséges forrás. Ugyanis az, aki fuldoklik a vízben az nem azzal van pillanatnyilag elfoglalva, hogy milyen márkájú autót vásároljon. Az abban a pillanatban másodlagossá válik, mikor az életben maradás a tét. Valahogy így vagyunk mi is, hogy előbb megpróbáljuk kiegyenlíteni a tartozásokat és a fejlesztések azután jöhetnek. Azért az akadályok ellenére mindent megteszünk azért, hogy a fejlesztésekre is mihamarabb sor kerüljön. Bethlen Gábor szavait idézve: „Nem lehet mindent megtenni, amit kellene, de mindent meg kell tenni, amit lehet.”

Ezen hatalmas nehézségek ellenére kijelenthető, hogy az intézmények működnek, dolgozók elbocsátásához nem kellett folyamodni eddig és két nagyobb projektet is tudunk finanszírozni. Arról nem is beszélve,

hogy az önkormányzat december 31-ig 80 fő foglalkoztatását vállalta fel. Ez 80 munkahelyet jelent.

Most, amikor a dolgok érezhetően nehezebben mennek mint ez előtt, most amikor a feszültség szinte kitapintható a levegőben, most kell összefognunk. Most kell egy olyan erős hajót építenünk együtt, mely a legnagyobb viszontagságokat is kibírja. Most van talán a legnagyobb szükség a lakosság, a Kötegyániak, az Ön támogatására. Nem kell nagy dolgokra gondolni, ugyanis egy biztató szó, egy bátorító mosoly olyan erőt ad nekünk, akik a faluért dolgozunk nap mint nap, hogy tán még a nehézségeket is elfeledjük egy időre.

Egy, a fenti gondolatokhoz megfelelő idézettel fejezem be írásomat: „Mi nagyon jól tudjuk, hogy minden ember hasznos tagja a hazának, ha a maga helyén becsületesen a köz javára végzi hivatását.” (Hegyesi János népi író)

Nemes János
Polgármester

Cigány Kisebbségi Önkormányzat 2012. I. félévi beszámolója

A 2012. évre a Cigány Kisebbségi Önkormányzat számára megítélt 200.000 Ft támogatásból időarányosan / I. félév / megvalósult projektjei a következők:

- Használtruha osztás a Kötegyáni Művelődési Háznál, rászoruló családok számára. Melynek keretében kb. 10 q használtruha lett szétosztva több mint 30 család között.
- Óvodások számára tombolaajándékok vásárlása.
- Gyermeknap i fozés az óvadás gyermekek számára, amin részt vettek a gyermekek szülei is. Ezen a rendezvényen paprikás krumpli került megfőzésre. Nagy tetszést aratva kicsik és nagyok körében.
- Iskolások számára tombola ajándék vásárlása.
- Sportkör számára vacsorafozés, melyre a pályán került sor és a Hubertus Vendéglőben került felszolgálásra, mindenki nagy meglepedésére.

Balogh Sándor
Cigány Kisebbségi Önkormányzat
elnöke

Levél a parlamenti képviselőnek

Tisztelt Dr. Kovács József Képviselő úr!

Egy anomáliára szeretném a Képviselő úr figyelmét felhívni a köz-foglalkoztatottak szabadságával kapcsolatban.

Megdöbbenéssel értesültem arról, hogy a köz-foglalkoztatásban dolgozóknak éves szabadságát húsz napban állapították meg. Ezt a megdöbbenésemet csak fokozta, hogy e hónapban azaz Augusztusban már érvényesítik is ennek végrehajtását. Megkezdjük az évet, ennek az évnek már jóval túl vagyunk a felén. Nagyon sokan kivették a szabadságaikat számolva azzal a kerettel, ami korábban meg illette őket.

A köz-foglalkoztatottaknál ez különösen igaz, hiszen ismerjük a keresetük mértékét az a bizonyos 47000 forint. Táppénzre sem mernek elmenni, mert akkor ezzel csökken jövedelmük, helyette szabadságaikat használták fel. Akkor jártak volna el az illetékes szervek helyesen, hogyha 2013. január elsejétől vezetik be ezen rendeletüket. Tudomásom szerint országosan az új Munkatörvénykönyv szerint 2013. január elsejével kerül bevezetésre.

Képviselő úr!

Legutóbbi kötegyáni látogatásának alkalmával tettem szóvá önnek a köz-foglalkoztatottak megalázóan alacsony jövedelmét és fogalmaztam akkor úgy, hogy ezen emberek diszkriminálva vannak más munkavállalókkal szemben, másodrangú

emberként vannak kezelve. Hiszen ezen emberekre nem az országosan elfogadott Munkatörvénykönyve érvényesül.

Fent említett anomália ezt csak megerősíti bennem.

Tisztelt Képviselő úr!

Csupán a figyelmét szerettem volna erre felhívni, mert tisztában vagyok azzal, hogy érdemi változás ez ügyben nem fog történni. Egy olyan munkavállalói rétegnek gondjait, problémáit próbálom Önnel megosztani, akik mondhatni mély szegénységben élnek. Nem csak anyagiilag szenvedik el a döntéshozók döntéseit, hanem erkölcsi értelemben is. Ez a legutóbbi döntés is a diszkrimináció érzését kelti bennem.

Kérem Önt ha teheti, tegye szóvá ezen anomáliákat.

Egy Sinka István idézettel szeretném gondolataimat zárni, amely így hangzik:

"Én nem visszaforduló vagyok a nép fele,
a nép vagyok maga,
egy a milliók közül,
aki hírt ad a megtagadott, megalázott milliókról."

Segítségében bízva, üdvözlettel Szőke János
Közfoglalkoztatott

Tereprali

A II. GYULAI VÁRFÜRDŐ KUPÁN INKÁBB A HŐSÉGGEL KELLETT MEGKÜZDENIÜK A VERSENYZŐKNEK

Második alkalommal rendezték meg gyulai versenyközponttal a Gyulai Várfürdő Kupa magyar tereprali országos bajnokságot, amely egyben CEZ Trófea 4. futam és szlovák kupa 3. futam is. Idén - akárcsak tavaly – nagy tömeg várta a rajtceremóniát a részben lezárt Vértanúk útján. Településvezetők is részt vettek az eseményen, így hivatalosan, zászlólengetéssel indította a járműveket **Galbács Mihály**, Gyula alpolgármestere, **Bakucz Péter**, Sarkadkeresztúr polgármestere és **Nemes János**, Kötegyán polgármestere.

A startkapun való áthaladás előtt a quadok, a versenyautók és a kamionok mind megálltak egy percre, hogy a szervező Navigátor Sportmédia Kft. munkatársai a közönség kedvéért szóra bírják a pilótákat. A versenyre különböző kategóriákban összesen 32 fő nevezett. A gyulaiak ez évben is szurkolhattak **Vörös Ferenc-Boros László Attila-Darázsi Zsolt**

csapatának, amely most egy versenykamionnal indult neki a megmérettetésnek. Az első pálya Gyulaváriból indult.

A három nap alatt érdemes volt kilátogatni a terepre, hiszen a szelektív szakaszokat (Sarkad, Sarkadkeresztúr, Kötegyán és Pusztatottlaka) elkerített nézői pontokról tekinthették meg a szurkolók. Négy szakasz maradt a futam utolsó napjára, kettő

Fotó: Gyulai Hírlap Online - Rusznyák Csaba

Kötegyán mellett, kettő pedig Sarkadnál. A versenyzőknek kevésbé volt részük előzetésekben, mivel az óriási hőségben a pálya teljesítése is elég feladatnak bizonyult. Néhányuknak még ez sem sikerült, több gép is feladta idő előtt a harcot. Nem úgy a gyulaiaké, a **Vörös Ferenc-Boros László Attila-Darázsi Zsolt** hármas kamionja könnyen teljesítette az 500 kilométeres távot. Ellenfél nélkül mentek, de így is rongyoltak rendesen.

A cseh versenyző **Zapletal-Martón** páros mind a négy szakaszt megnyerte, már az első szelektív után átvette a vezetést, és végül több mint egy perces előnnyel zárta a II. Gyulai Várfürdő Kupát.

Eredmények: Első helyen végzett **Zapletal-Martón** csapat (+03.00:34), második a **Fazekas-Horn** páros (+00:01:13), harmadik lett a **Szalay-Bunkoczi** kettős (+00:05:23). Motor/quad kategóriában **Somfai Mátyás** (+03:40:10) lett a legjobb, utána nem sokkal **Hodola Richárd** (+00:00:48) és defektje miatt harmadikként **Hangodi Zoltán** (+00:02:15) érkezett célba. A TH-csoport első helyezettje a **Lubos-Paska** kettős (+03:47:08), második a **Jakusev-Pelikánova** duó (+00:16:27).

Forrás: Gyulai Hírlap

Kötegyánból elszármazottak II. találkozója

2012. augusztus 10-én került sor a Kötegyánból elszármazottak II. találkozója, melyet nagy izgalommal vártak a falubeliek és a faluból régen vagy nem olyan régen elköltözöttek egyaránt. A rendezvény célja, hogy hazahívjuk azokat a kötegyániakat, akik már nem a faluban élnek, de kötődnek szülőföldjükhöz. Az érdeklődés hatalmas volt a rendezvény iránt és szép számban meg is jelentek rajta a kötegyániak és elszármazottak egyaránt. A műsorról és a remek hangulatról a Kötegyáni Asszonykórus, Dézsi Dóra dalai, Fekete Zoltán és vendégei, Ötvös László és cigányzenekara valamint Nagy Csaba és Nagy Edit gondoskodott. A dalokat a faluba visszalátogatók és a még a faluban élők beszámolóit szakították meg, melyek remek régi történeteket elevenítettek fel.

A műsort követően az összegyűlt népes csoport átsétált az iskolába, ahol koszorúzással egybekötött megemlékezésre került sor Endrédi Károly egykori iskolaigazgató halálának 20. évfordulója alkalmából. Az elszármazottak még

megtekinthették a nemrég felújított templomot is. Ezt követően vacsora és éjszakába nyúló beszélgetés és mulatozás zárta a napot.

Márai Sándor gondolatával:

„A világhoz nem lehet ugyanarról és ugyanolyan hangon beszélni, mint az otthonhoz.”

Kiss Mihály
techikai munkatárs

A falu tanítójára emlékeztünk

Az általános iskolában elhelyezett emléktábla előtt megemlékeztünk, mi kötegyáni lakosok, és a településről elszármazottak a húsz éve elhunyt Endrédi Károly néptanítóról, a helyi iskola igazgatójáról, egykori tanácselnök helyetteséről. Javaslatomat mely szerint a megemlékezés egy időpontban legyen az elszármazottak találkozójaival Nemes János polgármester és az emlékünnepek szervezésével megbízott Szőke János önkormányzati képviselő is támogatásukról biztosították. Szőke János önkormányzati képviselő, aki kezdeményezte 1999-ben az emléktábla felállítását, elmondta: Endrédi Károly 1955-től 1987-ig dolgozott az intézményben, pedagógusként, igazgatóhelyettesként és igazgatóként.

– Nem volt számára szegény vagy gazdag tanuló, csak diák, mindenkét egyformán kezelte – folytatta Szőke János. Mint kiemelte, Endrédi Károlyhoz bárki fordulhatott segítségért, több elismerést is kapott, a gyerekek mellett a pedagógusokért is sokat tett. A kötegyáni közéletben is aktív szereplő volt. Nemes János Kötegyán polgármestere ünnepi beszédében kiemelte, hogy a volt igazgató szerette a rendet és megkövetelte azt diáktól és pedagógustól egyformán. A polgármester beszélt arról is, hogy Endrédi Károly Magyarország nyugati részéről, Kőszegről került Kötegyánba, és a kiemelkedő pedagógiai és közéleti munkássága mellett aktív szerepe volt a helyi sportéletben is. Megtisztelte jelenlétével az eseményt Dr. Komlósi István is, akit mostanában neveztek ki a Debreceni Egyetem dékánjának. Az egyetemi vezető hangsúlyozta: Mindannyian kaptak valamit Kötegyántól, most igyekeznek a

lehető legtöbbet adni a községnek. Szakács Nóra a helyi iskola tanulója verssel és a sarkadi Kónya kórus szép énekekkel emelték a rendezvény színvonalát. A megemlékezést

meghatódva hallgatta végig Özvegy Endrédi Károlyné, az egykori iskolaigazgató felesége, aki hosszú éveken át az iskola titkárságán dolgozva közvetlen munkatársa volt férjének. Sor került koszorúzásra is. A helyi önkormányzat részéről: Nemes János polgármester, és Sarkadi Dániel képviselő, a Cigány Kisebbségi Önkormányzat nevében: Balogh Sándor elnök, a család képviselőiben: Kiss Elemérné, Endrédi Erzsébet és Márkusné Kiss Zsuzsanna, az iskola

tanterületének nevében: Pallag Józsefné pedagógus, az elszármazottak és volt tanítványok részéről: Dr. Komlósi István és Higied István, a helyi nyugdíjas klub képviselőiben: Nagy Józsefné és Széplaki Imréné, a Magyar Szocialista Párt részéről: Szőke János, a Magyar Kommunista Munkáspárt nevében pedig Dalmi Zsuzsanna helyezték el a tisztelet és az emlékezés koszorúit az emléktáblánál. Az ünnepség végén Szőke János önkormányzati képviselő nyilvánosan gratulált Dr. Komlósi Istvánnak az egyetemi dékáni kinevezéséhez, ifjabb Endrédi Károly pedig megköszönte, hogy 20 év után is méltó módon megemlékezett Kötegyán édesapja emlékére. Hatalmas tömeg gyűlt össze és az emberek egy része be sem fért az iskola aulájába. Kötegyániak és Kötegyánból elszármazottak együtt emlékeztünk a néptanítóra, a falu tanítójára.

Susánszki Imre volt tanítvány, a Szerkesztő Bizottság vezetője

II. Kötegyáni Falunap - 2012

2012. augusztus 11-én megrendezésre került a falu aprajánagyja által már oly annyira várt II. Kötegyáni Falunap. A falunapot megelőző estén került sor az Elszármazottak II. találkozójára, melynek remek hangulata előrevetítette a falunap sikerét, mivel közülük sokan itt is maradtak Kötegyánban, ahol mindenki találhatott magának és családjának elfoglaltságot és szórakozási lehetőséget. Már a kora reggeli órákban elkezdődött a főzőverseny és nyolc óra tájban remek illatok keringtek a levegőben. Közben a sportolni vágyók is próbára teheték magukat a kispályás focibajnokság keretében. Mind a két megmérettetésen szép számban vettek részt csapatok. Ebben az időszakban és az egész nap folyamán kirakodóvásár várta a kilátogatókat.

A gyerekek közt a legnagyobb sikert a rendőrségi- és tűzoltósági bemutató illetve az egész nap rendelkezésre álló arcfestés aratta, ahol Szakács Veronika és Baranyi Adrienne helyi lakosok előtt folyamatosan gyerekek serege várta, hogy mikor kerülhetnek sorra. Természetesen a falu aprónépét nem csak az arcfestés várta. Legnagyobb örömeikre játszóházban ismerkedhettek hagyományörző játékokkal és kipróbálhatták azok elkészítését is, részt vehettek ügyességi vetélkedőkön, valamint egész nap ugrálóvár várta a kicsiket.

A programok sorát a Kisiratosi Rónasági Citerazenekar nyitotta meg, melyet Nemes János polgármester úr ünnepélyes megnyitóbeszéde követett, ahol a testvértelepülések

polgármesterei is felszólaltak, majd Dézsi Dóra dalait hallgathattuk meg.

Délben Kötegyán Község Önkormányzatának Képviselő-testülete minden kötegyáni lakost megvendégelt egy – a napközi konyha által készített – tál gulyással, eközben az ebédhez a zenét a Kisiratosi Rónasági Citerazenekar szolgáltatta.

Az ebédet követően elkezdődött a változatos műsorok sorozata, a színpadon fellépők sora váltotta egymást.

Láthattuk a Kyokusin karate bemutatót, akik Sarkadkeresztúrról, Dobozról érkeztek.

Őket követte a Favorit együttes koncertje, melyet a tavalyihoz hasonlóan mindenki nagy érdeklődéssel várt.

Később a kötegyáni iskola felső tagozatos diákjainak néptánc bemutatóját csodálhattuk meg, majd felléptek még a méhkeréki néptáncosok is. Utána a Békés város ifjúsági fúvószenekara lépett fel, hatalmas sikert aratva. A sort a Kenton együttes fergeteges hangulatú koncertje zárta, akik csak nagy nehézségek árán tudták elhagyni a színpadot, mivel a közönség többször is visszatapsolta őket.

A műsorok végeztével tombolasorsolásra került sor, a nap zárásaként utcabál és térszene volt, melyhez a zenét Koncz Norbert szolgáltatta.

Kiss Mihály
technikai munkatárs

Augusztus 20. - Szent István ünnepe

1818-ban Ferenc császár megengedte Szent István Budán őrzött kézereklyéjének a budai Várhegyen történő ünnepélyes körülhordozását, messze földön híressé váltak a budai István-napok.

Ez az esemény terebélyesedett a XIX. század végén országos méretűvé. Ezeken az ünnepnapokon az ünnepi asztal ékessége volt az új lisztből készült kenyér, s az aratók multságát még inkább színesítette a nyáron névnapjukat tartó Istvánok ünnepe is.

István király törvényeivel a keresztény tanításokat az állam minden alattvalójára kötelezővé tette. Nevéhez tíz egyházmegye megszervezése kötődik, ezek élén érsek, illetve püspök állt. A keresztény tanítás a királyság legszilárdabb bázisává, a meglepetült társadalom mindennapi életének

megtartó erejévé vált. A kitűnő hadviselő és belső ellenfelein győzedelmeskedő, erőskezű uralkodó 1038-ban a történészek becslése szerint 63 éves korában hunyt el.

45 esztendővel később VII. Gergely pápa Istvánt és fiát: Imre herceget, a szentek sorába iktatta. A magyar nép erre az időpontra 1083. augusztus 20-ára évszázadok óta kegyelettel emlékezik. Államalapító Szent István ünnepe, amely a hagyomány szerint egyben az új kenyér napja nemzeti ünnep. Az Országgyűlés döntése értelmében 1991-től augusztus 20-a a Magyar Köztársaság hivatalos állami ünnepe is.

Susánszki Imre
szerkesztő bizottság vezetője

Endrédi Károly emlékére

A falu tanítója

1992.-ben, 20. évvel ezelőtt hunyt el Endrédi Károly pedagógus, a helyi iskola igazgatója, Kötegyán tanácselnök helyettese. Az évforduló kapcsán javasoltam, hogy a Kötegyáni Hírmondó méltón módon emlékezzen meg mindenki "Igazgató Bácsijáról". Javaslomat mindenki pozitívan fogadta, és a lapban olvashatják a család, kollégák, és tanítványok visszaemlékezéseit a neves néptanítóról.

Susánszki Imre a Szerkesztő Bizottság Vezetője, volt tanítvány

Édesapám (Endrédi Károly) Kőszeg – Kötegyán 1927 - 1992

A dolgoknak van kezdete és vége. Reggel felkel a nap, este nyugovóra tér. Tavasszal kezd éledni a természet. Kizöldülnek a fák, majd ősszel lehullnak aranyárga levelei, a természet megpihenni készül. Kezdet és vég. Ez alól az emberi életpálya sem kivétel. Édesapám életpályája 1947-ben a Kőszegi Tanítóképzőben kezdődött, majd 1987-ben a Kötegyáni Általános Iskolában ért véget. Mindenki, aki valamilyen szakképesítést szerez, a munkába állás előtt álmokat szövöget, elképzelem, hogy a dolgozó hétköznapiakban mi mindent fog csinálni, hogyan fogja megváltani a világot, hogyan fogja a sok-sok ismeretanyagot kamatoztatni, „aprópénzre váltani” munkája során. Az álmok a Nyugat-Dunántúli gyönyörű kis városkában Kőszegen kezdődtek, majd itt az ország Dél-keleti részén fekvő Bihari tájegységhez tartozó szinte majdnem szintiszta, kálvinista kis falucskában, Kötegyánban valósultak meg. A gyökerek meghatározóak az ember életében. A történelmi múltú, polgári hagyományokat őrző Kőszeg meghatározta egész életét. Élete végéig kőszegi maradt, de hamar megszerette Kötegyánt is, ahova **1955.01.15-én** került pedagógusként. Visszajött ide Kötegyánba, hisz 1949-1950-ben határőrtisztként teljesített itt katonai szolgálatot. Sok volt katonája, akik itt maradtak Kötegyánban, ide nőültek, ismerősként, barátként üdvözölték édesapámat. Ő nyugodtan jött ide

vissza, hisz katonatisztként soha nem vett részt az akkori rendszer törvényteleniségeiben. Már katonakorában felfedezte az itteni táj szépségét. Vallotta, hogy nem csak a fenyvesek, völgyek, csörgedező hegyi patakok, források a szépek, hanem a Petőfi által megcsodált puszták, rétek, rónák, alföldi erdők is. Az ember természetéhez hozzátartozik az asszimilálódás, az alkalmazkodási képesség. Egyik életre szóló gyerekkorom emlékét idézném fel. A kőszegi nyaralásból jöttünk haza.

Édesapám kinézett a vonat ablakán, s ezt mondta. „Ott a templom tornya. Ez azt jelenti, hogy nemsokára hazaérünk.” Ez bizonyítja azt, hogy Ő új hazát talált magának. Megszerette

Kötegyánt, a végtelenbe nyíló síkságot, ahonnan messze el lehet látni. Tiszta időben még a Bihari hegyek is idelátszanak, mely gyakran emlékeztette őt a szintén hegyes – völgyes eredeti szülőföldjére. Megszerette a szénaitató kis falut, szinte naponta elbűvölte a falun reggelente áthaladó konda, nyáj, gulya, csorda. Megszerette a madárdalt, a vadvirágos rétet, a réten túli erdőket, ahol rátalált a finomabbnál finomabb gombákra. A természet szépségeit igazából csak 1987 után, az igen rövidre, szűkre szabott nyugdíjas éveiben tudta élvezni. **1987-ig** hivatásának élt, ez kitöltötte minden idejét. 33 éven keresztül dolgozott a Kötegyáni Általános Iskolában. Szakmailag magasan képzett, széles látókörű pedagógus volt. Ezen nem kell csodálkozni. A hajdani tanítóképzők a legrangosabb oktatási intézmények közé tartoztak. Néptanítókat képeztek, akik a szó nemes értelmében „ízíg-véríg” pedagógusok voltak. Akkor ez elengedhetetlen követelmény volt, hisz az apró falvakban, tanyasi iskolákban a kultúra, műveltség szinte egyedüli, kizárólagos közvetítője a tanító volt. A tanító által közvetített tananyag, kultúra, műveltség fáklyaként világította be a minden tekintetben hátrányos, elmaradott, a világtól elzárt kis falvakat, tanyavilágot. Erre a nemes feladatra képezték ki édesapámat, aki három évtizeden keresztül falusi pedagógus volt. Aktív részese volt annak a pedagógiai koncepciónak,

mely célul tűzte ki a falu-város közötti különbség felszámolását. Ez településünkön jelentős sikerrel járt, hisz a hatvanas évektől szinte majdnem mindenkit sikerült beiskoláznia. A kötegyáni iskolában végzett gyerekek felnőttként képesítésüknek megfelelő munkakörben megállták a helyüket. Sok –sok szakmunkás, technikus, pedagógus, orvos, mérnök, agronómus, közgazdász, jogász –és sorolhatnám még tovább-a kötegyáni iskolában szerezték meg az alapokat. Abban az iskolában, melynek meghatározó egyénisége volt édesapám. Munkájára jellemző volt precizitás, alaposág, igényesség. Szerette és megkövetelte a rendet. Gyerektől, felnőttől egyaránt. „Rend a lelke mindennek”. – hangoztatta gyakran. 33

tanéven át kísérhette figyelemmel a „parányi, kis emberi lények” szellemi beérését, kiteljesedését. Feladatot vállalt az utánpótlás kinevelésében is. Vagyunk néhányan, akik tanítványaiból lettünk kollégái, akik az elemi ismereten túl pedagógiai kultúráltságot is tanulhattunk tőle. Valakitől hallottam egy nagyon szép hitvallást a pedagógusi hivatásról. Szó szerint visszaadni nem tudom, de a lényegre emlékszem. „A pedagógusi hivatás olyan, mint a harangöntés. A harangöntés nagyon nehéz munka. Aki erre szánta rá magát, annak egy életen át önteni kell a harangot. Megállás, pihenés nélkül. Nem szabad feladni. Még akkor sem, ha a harang néma marad. Ha a harang egy életen át csak egyszer kondult meg, már akkor is

megérte”. Mi, aki ismertük az ő munkáját, tudjuk, hogy az ő életében „megszólt” a harang. Mit mondhatnék még befejezésül? Nagy szavakat nem akarok használni. Nemes egyszerűséggel mondanám zárásként azt, ami most hirtelen eszembe jutott. Igen, Ő **ember** volt. Ezzel érdemelte ki azt, hogy 1992.11.26-án parányi kis túlzással az egész falu elkísérte őt utolsó útjára. Azon a napon a harang érte szolt, a harang neki szolt.

Endrédi Károly
fia

Endrédi Károly - Néptanító

A Kötegyáni Általános Iskola volt igazgatója emlékének tiszteletére

Ki is volt valójában Endrédi Károly? 1927. március 21-én született Kőszegen, iparos családból származott. Diplomáját a szülőföldön, a Kőszegi Állami Tanítóképző Intézetben szerezte 1947. június 3-án. A falu utolsó néptanítója, aki 1992. november 23-án hunyt el Kötegyánban. 1955. január 15-én Kötegyánba költöznek és a Kötegyáni Általános Iskola tanítója lesz. 1955. szeptember 1-től 1959. augusztus 1-ig igazgató helyettes. 1959. augusztus 1-től 1987. szeptemberéig, nyugállományba vonulásáig a Kötegyáni Általános Iskola igazgatója. Szerette választott hazáját Kötegyánt, az itt lakó embereket. Ismerte dűlőútjait, réjteit, erdőit, jó gombalelő helyeit. Komolyan vette Benedek Elek a nagy mesélő, a nagy „Néptanító” útra bocsátó szavait: „Hajolj le a gyermekhez, emeld a szívedre, s így nevelj a szeretetre.” Igen, a szó legszorosabb értelmében néptanító volt. Nemcsak a gyerekekhez hajolt le, nevelte, tanította hanem a kötegyáni emberekhez is. Hivatalt és

lakásának ajtaja mindig nyitva állt mindenki előtt, legyen az hétköznapi vagy szombat-vasárnap. Fordulhattak hozzá ügyes-bajos gondjaikkal a kötegyáni emberek. Akik ismertük Endrédi Károlyt, vagy ahogyan mi hívtuk „Igazgató bácsit” és tanítványai voltunk, nyugodt lelkiismerettel kijelenthetjük, hogy hivatásának élt és azon fáradozott, hogy a Kötegyáni Általános Iskola színvonala, mind szellemi, technikai felszereltsége, ellátottsága megfeleljen az adott kor elvárásainak. Mi sem bizonyítja jobban: az 1961-ben felépült új, emeletes iskola amelynek megvalósításában nagy érdemei voltak. Hiszen három község pályázott: Sarkad nagyközség, Mezőgyán és Kötegyán. Kiírás szerint a pályázatot az a község nyeri ahol a legmagasabb a pedagógiai színvonal. Végül Kötegyánban volt a legmagasabb a pályázatban megkövetelt színvonal. Így Kötegyán nyerte az építés jogát. Hivatásának középpontjában a gyermek állott. Nem számított neki szegény gyerek vagy gazdag, nem volt kivétel számára. Csak egy volt, gyerek és diák. Ha kellett személyesen ment el

tanítványai továbbtanulásának ügyében segíteni, latba vetve tekintélyét, befolyását. Egyszóval szolgálta faluját, hivatását: 1976-1980-ig a pedagógus szakszervezet járási titkára. 1973-tól folyamatosan vb tag, társadalmi megbízatású tanácselnök helyettes 1990-ig. 1986-87-es évben kezdeményezik Balogh Jánosné akkori vb titkárral a II. Világháborúban elesett kötegyáni áldozatainak egy emlékmű felállítását. Megválasztják a kuratórium elnökének. Humán értékeket valló, baloldali elkötelezettségű ember volt és maradt élete végéig. Pedagógiai és közéleti munkáját számtalan magas állami és szakmai kitüntetéssel ismerték el. De kettőre különösen büszke volt. 1972-ben adományozott Czabán Samu emlékérem majd 1987-ben adományozott Gyermekért emlékéremmel jutalmazták. 1999. február 15-ei képviselő testületi ülésen képviselői indítványként kezdeményeztem Endrédi Károly a Kötegyáni Általános Iskola volt igazgatójának emléktábla felállítását,

amelyet a képviselő - testület egyhangúan elfogadott.

1999. szeptember 1-én az emléktábla ünnepélyes keretek között leleplezésre került. Az emléktáblát Szőke Sándor szobrász-restaurátor művész, volt tanítvány készítette. Az ünnepi megemlékező beszédet és az emléktábla leleplezését Dr. Komlósi István a Debreceni Agrártudományi

Egyetem docense, falunk szülötte, iskolánk volt tanítvány leplezte le.

E hosszú pályafutás alatt a szó legnemesebb értelmében ember maradt és igaz néptanító. Összefoglalva Endrédi Károly emberi, pedagógiai és közéleti munkásságát legjobban a költő gondolataival lehet.

Ady Endre – Harcok kényszerültje című versével tudnám kifejezni.

„Nem kívánta, lelkem – testem,
de harcolni mégis harcolt,
Kereste vagy nem kereste,
De harcolni kellett.”

Szőke János
önkormányzati képviselő
egykori tanítvány

A példakép, a barát

Első osztályos voltam, amikor megismertem. Varga Laci bácsival, az akkori igazgatóval év végi felmérést végeztek az osztályunkban (52-en voltunk). Megdicsérte, hogy milyen szépen olvasok, a Komlósi Irmus és az én írás füzetemet végigmutatta a felső tagozatban, ez nagy öröm volt a számomra. Másodikos koromtól ő lett az iskolaigazgató. Tudtuk, hogy szigorú, de nem féltünk tőle, mert sugárzott róla a gyermekszeretet. Felső tagozatban „fergetegesen” fiús osztály lettünk, s ő tanítás közben is élvezte, hogy velünk lehet. Imádta a „csibész” gyerekeket. Történelem óráit sosem lehet elfelejteni, élmény volt hallgatni.

Mindig csodáltam beszédkészségét, sosem láttam a kezében papírt, még ünnepségeken és iskolai rendezvényeken sem.

Tanulmányaim után a helyi óvodában kaptam állást, ő lett a munkáltatóm, és elbeszélgetésünkön hasznos útravalóval látott el. Sosem mondta, de tudtuk, éreztük, örül annak, hogy én, Marika, Jutka, Ildikó a munkatársai lettünk. Ha meg volt velünk elégedve, nem szóradattal dicsért, hanem egy-két vállon veregetés, hozzá egy-két kacsintás, és ez nekünk elég is volt. A tantestületet igazi közösséggé formálta. Felejthetetlenek a közös névnapok, a fáklyás felvonulás utáni esti beszélgetések. Ilyenkor ő nem vezető volt, csak ember, aki igyekezett vidámságot, harmóniát teremteni.

Nagy megtiszteltetés volt számomra, amikor rám bízta az ének tanítását a felső tagozatban, úgy gondolom elvárásainak sikerült eleget tennem. Történt egy eset az egyik osztályban, amitől a padlón hevertünk a nevetéstől. Ő benézett, hogy mi történik, de mire én kievickélődtem a gyerekek közül, már el is tűnt. Óra után bementem magyarázkodni, de ő csak ennyit mondott: „lyányom, erre is nagy szüksége van a gyerekeknek!”

Hogyan vált örök példaképemmé, azt igazán nem is tudom kifejezni, leírni, az nagyon belül, mélyen a szívembe van, a munkája, a személyisége, ami másnak talán nem, de nekem nagyon sokat jelentett!

Mikor nyugdíjas, majd beteges lett, többször meglátogattam, jókat beszélgettünk, mindig szeretettel várt mindenkit. Ha Erzsike néni éppen Budapesten volt, estefelé nem gyűjtöttünk villanyt, ő a kályha melletti kiséken ült és a fülhomályban beszélgettünk zenéről, irodalomról, pedagógiáról, az élet dolgairól. Akkor már nem úgy, mint főnök és munkatárs, hanem mint két jó barát, akik régóta szeretik és tisztelik egymást.

Ez a barátság most is él. Nem múlik el úgy egy év sem, hogy ne vigyek a sírjára virágot, és ilyenkor halkan beszélek is hozzá: „Szia Kisöregem, Nagy voltál, sosem foglak elfelejteni.”

Gál Lászlóné
nyugdíjas óvodavezető

Emléktábla őrzi nevét

„A tanító lámpás, másoknak világít, önmagát pedig elfogyasztja”

-áll a Gárdonyi Géza gondolat az iskolánk aulájának falán, az idős Endrédi Károly néhai pedagógus tiszteletére, amelyet 1999. szeptember elsején avattunk.

Szabó Lőrinc: A kimondhatatlan

*A szíved majdnem megszakad,
szólnál, de szavad elakad,
szólnál, de görcs és fájdalom
fuldoklik föl a torkodon,*

*oly mélyről mintha lelkedet,
a recsegő idegeket
húzná magával, úgy sajoz
szád felé néma sóhajod.*

*S egyszerre oly gyöngye leszel,
hogy szárnyas szédülés ölel,
fogaid közül valami
sírás, valami állati*

*nyöszörgés kínlódik elő
s azt hiszed: a következő
pillanat mindent, ami él,
elfúj, mint pókhálót a szél.*

1992-ben hunyt el idős Endrédi Károly, aki 1955-1987-ig volt az iskolánk tanítója, igazgatóhelyettese valamint igazgatója. Emlékére állították iskolánkban - Szőke Sándor szobrászművész által készített emléktáblát.

Most újra emlékezzünk. Ki is volt Endrédi Károly? – nekem mindvégig igazgató bácsi maradt. Ő volt, aki egész életművével maradandó, nagybecsű értéket képviselő tevékenységet folytatott az iskolánk illetve a település érdekében. Mindig komolyan vette Benedek Elek a nagy mesélő szavait:

„Hajolj le a gyermekekhez, emeld a szívedre s így nevelj a szeretetre.”

Ezek az emlékeztető szavak is híven idézik fel személyét, gazdag életpályáját, elkötelezettségét, hűségét a tanítói hivatás iránt. Tanító volt a szó legnevesebb értelmében. Nekünk, régi diákjainak Karcsi bácsi mindig megmarad emlékezetünkben. Általános iskolánk jelenlegi pedagógusai közül többen azért választottuk élethivatásul a tanítást, mert valamikor a tanítványai voltunk, később kollégái lettünk. Volt mit tanulni tőle. Olyan dolgokra nyitotta rá a szemünket, amelyeket nélküle nem ismertünk volna meg. Mindig friss, tudatos gondolatai voltak. A gyerekeknek a lehető legtöbbet nyújtotta tudásból és emberségből is.

Pályája során több, mint 1000 diák tanult a „kezei alatt”.

Büszke volt a tanulók sikereire, az iskolában és az életben is. Szerette őket tiszta szívvel. Óriási akarattal és hittel végezte pedagógusi tevékenységét, amit tanítványaitól is elvárt.

Mindenben az első helyet célozta meg velük, lelkes buzdító egyéniségével magával tudta ragadni a gyerekeket.

Fegyelmet követelt tőlük és szeretetet adott cserébe.

Becsülte a jó tantestületét, külön öröm volt számára, hogy néhányan volt tanítványai közül a kartársai lettünk. Jó volt Karcsi bácsival dolgozni, nagyon sok tapasztalatot és tudást adott át nekünk.

1987-ben búcsúzott tőle az iskola, nyugdíjba vonulása alkalmából. Nyugdíjas éveiben sem volt magányos, látogatták a kedves barátok, a jó szomszédok a volt kollégák, kedves tanítványok. Mindvégig maga mellett tudhatta szerető családját, feleségét, gyermekeit, unokáit, akik mellette voltak a betegségben, szeretettel ápolták őt.

A sors azonban már nem engedte, hogy újabb terveket szőjön, álmokat megvalósítson 1992. november 23.-án 65 évesen örökre lehunyta szemét.

Egy olyan pedagógust veszítettünk el, akinek az anyagi elismerésnél százszor többet jelentett az őszinte igaz szó és a hivatás tudat.

Tegzes György tanár szavaival szólva:

**„A jó harcot megharcoltam,
a pályát végig futottam,
a hitemet megtartottam.”**

Pallag Józsefné
pedagógus

Közbiztonsági Kerekasztal

Az Ügyrendi-Közbiztonsági és Humánpolitikai Bizottság 2012. július 10-re közbiztonsági kerekasztalt hívott össze, amelynek témája „A közbiztonság aktuális kérdéseinek megvitatása Kötegyán településen” volt.

A kerekasztal megbeszélésén részt vett Wéber Csaba a Kötegyáni Határrendészeti Kirendeltség vezetője, Csordás András a Sarkadi Rendőrkapitányság Közbiztonsági Osztály vezetője, Gál János a Sarkadi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának munkatársa, Lafleur Gyula Kötegyán község körzeti megbízottja, Timár József a Kötegyáni Polgárőrség elnöke, ifj. Balogh Sándor a Kötegyáni Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnöke, Kötegyán község Önkormányzatának polgármestere, alpolgármestere, képviselői, valamint a Bizottság tagjai. A kerekasztal megbeszélésén elhangzott, hogy Kötegyán település a bűnelkövetés tekintetében statisztikailag nem tartozik a fertőzött települések közé. E megállapításnak ellentmondanak az utóbbi időben történt lopások. Ebben az évben 12 bűnesetben (4 csalás-sikkasztás, 8 lopás) rendelt el nyomozást a Rendőrkapitányság. A jelentett bűnesetek között voltak olyanok, amelyekről több személy is információt szolgáltatott, ellenben az is előfordult, hogy nem történt meg az eset bejelentése a Rendőrségnek. Ennek megfelelően a jelenlévők megállapították, hogy a továbbiakban javítani kell az információáramlást, melynek értelmében a bűnelkövetések minél hamarabb a Hatóság tudomására jussanak.

Az Önkormányzat kiemelt feladatként kezeli a bűnmegelőzést. A bűnmegelőzési tevékenységet elsődlegesen a Kötegyáni Polgárőrség látja el a településen az Önkormányzattal kötött együttműködési megállapodás alapján. A Kötegyáni Polgárőrséget az Önkormányzat - egyedüli támogatóként - a működési kiadásainak fedezése érdekében támogatja, mely támogatásnak első félévre eső része, 225.000 Forint június hónapban átutalásra került.

A jelenlévők a bűnelkövetés megelőzését tartották a legfontosabbnak. Ennek értelmében a jelenlévő szervezetek képviselői meghatározták, hogy a későbbiekben az eddigieknél is összehangoltabban lépnek fel a bűnelkövetés megakadályozása érdekében.

A megbeszélés résztvevői ezúton is kéri Kötegyán település lakosait, hogy amennyiben bármilyen bűnelkövetést, vagy annak gyanúját észlelik azt személyesen vagy telefonon jelezzék az illetékesek részére.

A bejelentést az alábbi telefonszámokon lehet megtenni:

Sarkadi Rendőrkapitányság: 06-66-375-622,

Lafleur Gyula körzeti megbízott: 06-30-633-7205,

Kötegyáni Határrendészeti Kirendeltség: 06-66-572-810,

Kötegyáni Polgárőrség: 06-30-621-6688

Szőke János
Bizottság elnöke

A református egyház hírei

Hálaadó szívek találkoztak

Április utolsó vasárnapja délutánján ünnepelt a Kőtegyáni Református Egyházközség. Isten iránti hálaadással hívták a falu lakóit és a környék, valamint a határon túli gyülekezetek tagjait. A szívből induló hívó szó maghallgatásra talált, hiszen a műemlék templom teljesen megtelt az istentisztelet kezdetére, s a kőtegyániak mellett sarkadi, okányi, gyulai, sarkadkeresztúri, de köröstárkányi és nagyszalontai reformátusok is együtt kulcsolták imára kezüket.

Az óvodások köszöntője után a Köröstárkányi Református Egyházközség kórusa szolgált, majd Bölcskei Gusztáv püspök úr hirdette az ígét. Legfontosabb üzenete az volt, hogy a templom egy otthon, azoknak az embereknek az otthona, akik hisznek Űrban. S az, hogy a határmenti zsáktelepülés temploma megújulhatott, az isteni csoda.

Olyan isteni csoda, mely adott mindig erőt az egyházközség tagjainak, hogy imádkozzanak, még akkor is, ha több pályázat is sikertelen volt.

Hiszen: „Hagyjad az Űrra a te útadat, és bízzál benne, majd Ő teljesíti.” (Zsolt. 37,5)

A csoda meg is törtét. Tyukodi László lelkipásztor és a gyülekezet, valamint a falu lakossága összefogásának köszönhetően, előbb a tetőszerkezet, majd a templombelső és a szigetelés is megújult. Míg végül az Űr kegyelméből pályázati pénz segítségével a templom külseje is megújulhatott. A település lakóinak adomány a segítségével a toronyóra is a pontos időt mutatja ma már.

Az egyházközség a köszönet és a közös hálaadás céljából hívta meg a munkában résztvevőket, adakozókat és a község lakosságát. S az ódon falak rég nem látott számú vendéget üdvözölhetett, akik áhítattal hallgatták nemcsak a Püspök Űr beszédét, hanem az elismerés hangján szóló vendégeket is, köztük Dr Kovács József országgyűlési képviselőt, aki Orbán Viktor miniszterelnök úr levelét hozta el, és tolmácsolta. „Aki megment egy templomot, egy egész közösség nemzedékeinek sorát védi meg.”- írta a Miniszterelnök.

A gyülekezet őszinte szívvel köszönte meg a lelkészházaspár munkáját. Az iskolások és a vendégkórus szolgálatát követően a nemzeti imádságunk, a Himnusz és a gyülekezet szokásához híven, a Székely himnusz csendült fel a sok száz ember ajkán. Fáradhatatlan asszonykezeknek köszönhetően a templomkertben asztalt terítettek, mindenkit sikerült az Űrtől

kapott szeretettel megvendégelni, sőt a gyermekek még játszóházban is részt vehettek.

Biztosan senki sem fogja elfelejteni a jelenlévők közül a nap választott igéjét:

„Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el mennyi jót tett veled.”
(Zsolt. 103,2)

Tyukodi László
lelkipásztor

MINISZTERELNÖK

„Arra kell nevelnünk eszméletünket és szemléletünket, hogy a köznapiban, a környezetben, a mindannaposban is látni tudjuk az egyszerűt, a csodálatosat és a látomásszerűt. Mert a csoda nem valamilyen égzengéses pillanat, mikor megnyílnak az egek, kürtök recsegnek, ködök szállanak, sírok felnyílnak, s a zűrzavarban felhangzik Isten szava, nem, a csoda legtöbbször egészen csendes.”

Nagytiszteletű Lelkipásztor Úr!

Tisztelt Ünneplő Gyülekezet!

Önök Kötegyánban egy – Márai Sándor szavaival élve – valódi csendes csodát vittek végbe. Csodát, hiszen az Isten háza jóval több, mint egy puszta épület: falai nem csupán a fizikai világ veszélyei, megpróbáltatásai, viharai ellen nyújtanak menedéket, hanem elsősorban lelki épségünket védik. Ezért aki megment egy templomot, egy egész közösség nemzedékeinek sorát védi meg. Gondoljanak csak bele, a magyarság történetében a templomok hányszor váltak a megmaradás szent helyeivé! Nemcsak a fizikai és a hitben megmaradásai, hanem az anyanyelv őrzésének szentélyei is. Éppen ezért hála és köszönet jár Önöknek, hogy nem hagyták magukra szellemi és lelki bástyájukat.

Azt kívánom Önöknek, hogy ez a mai felemelő ünnep adjon erőt a dolgozós hétköznaphoz, és ez a templom még az Önök unokáit is emlékeztesse arra, hogy építeni csak tudatosan, fegyelmezetten, tervszerűen, értékek és helyes arányok szerint, közösséget és közös hazát pedig csak egymással szóba állva, egyetértve, összefogva, az egységért a saját dicsvágyat háttérbe szorítva lehet.

Kívánok minden kötegyáninak jó egészséget, sok erőt, kitartást, jó szomszédot, megértő társat, és munkát, aminek haszna, értelme és gyümölcse van!

Budapest, 2011. július 20.

Orbán Viktor

Elfelejtett örökségek...

Ha örökségről beszélünk gyakran csak az ingó és ingatlan vagyontárgyakra gondolunk. Pedig elődeinktől, őseinktől sok mást is örököltünk. Gondolok például a szorgalmukra, a tehetségükre, munkaszeretetükre, stb. De a szellemi örökségekről kezdünk elfeledkezni vagy már el is feledkeztünk. Az előző évszázadokban őseink szorgos munkája közben, mely főleg csak mezőgazdasági jellegű volt, kialakultak a helynevek. Ez segítette tájékozódásunkat is, meg tudták fogalmazni munkájuk pontos helyét.

Az 1980-as években a Nyelvtudományi Intézet már tett kezdeményezést a helynevek összeírása és könyv alakban való megjelentetésére és megőrzésére, de valamilyen oknál fogva nem került nyomdába. Ebben a gyűjtő munkában magam is részt vettem, az akkor élő legidősebb emberek voltak segítségemre. Ezek a helynevek, amelyekből most néhányat közreadok évszázadokon át generációról-generációra öröklődtek, melyek sajnos most úgy tűnik, hogy lassan feledésbe merülnek. Íme, egy néhány a sok közül, a teljesség igénye nélkül.

Helynevek/dűlőnevek minden rendszer nélkül/fonetikusan írva/ahogy ejtjük.

Bice	Szédomb	Hármas	Pósa	Andorút
Bondárgát	Szilás	Lóga	Kökényér	Borzás bokor
Postaföd	Berged	Tarján	Balogh csókás	Két-kút
Kiskengyel	Csató	Tarcsa	Lukács csókás	Sármásér
Kozmazug	Hosszudülő	Kokasos	Akácfasút	Szamuka
Nagyszállás	Előerdő	Törpeföd	Bikazug	Kapáló
Belsőtelek	Vadaskert	Szinarit	Malomzug	Hármas
Pusztafalu	Gyepiföd	Árendás	Bujdosózug	Jegyzőföd
Községföggye	Kurjantó	Csekrite	Ácserdő	Hegyesföd
Telek	Kustyán	Tanyakert	Nemeserdő	Miheshát

E rövid felsorolással remélem mások érdeklődését is felkeltettem így járulva hozzá közös örökségünk megőrzéséhez.

Balogh Elek
tanár

Memorábilis...

60 éve 1952. augusztus 20-án történt Kőtegyánban. A II. világháború után voltunk 7 évvel, amikor még a háború ütötte sebek be sem gyógyultak. Az akkor élő ember számára csoda történt, nem is csoda, annál is több. Az olajmécses befejezte több ezer éves egyeduralmát, a petróleumlámpa kegyelemből dekoráció státuszt kapott. „Kigyulladt a villany.” Az emberek ezt az eseményt valóban csodaként élték meg. Még nem tudták, hogy életük ezzel gyökeresen megváltozik. Nagy volt az öröm, az emberek nagy várakozással figyelték a szerelési munkálatokat. Az idősebb generáció még emlékszik arra, hogy a hálózatot „girbe-gurba” akácoszlopokra szerelték. Akkor még nem tudta, mi a csillár. Augusztus 20-ra végeztek a szerelési munkálatokkal, nem csaptak nagy „csinnadrattát”, nem volt „eszem-izsom” sem „dinom-dánom”. A munka a jelenleg; Ságvári utca 22, akkor Közép utca 354 számú lakóház előtt fejeződött be. A munkálatok befejezésének öröme, az ott dolgozó villanyszerelő munkás, valami magasztos érzelmektől vezérelve egy csokor virágot szándékozott a „villanykaróra” kitűzni. Ekkor történt a tragédia. A hálózatot közben feszültség alá helyezték s így halálos áramütést szenvedett s életét veszítette. A térségben a hálózat kiépítése közben több halálos áramütés is történt. Ekkor vesztettem el ifjúkori barátomat is.

Kegyelettel emlékezzünk Rájuk.

Balogh Elek
tanár

Felhívás! Válg nevelőszülővé!

Tisztelt kötegyániak!

Szeretném mindenki figyelmét felhívni, hogy lehetőség nyílik a nevelőszülői hálózathoz csatlakozni. Ha valaki szívesen válna nevelőszülővé, illetve érdeklí az e féle tevékenység, de nem tudja pontosan, hogy mit takar, kérem jelentkezzenek az Önkormányzat Szociális irodájában. Az ezzel kapcsolatos további információkat, illetve a felmerült kérdések megválaszolását mindenkinek személyesen teszem meg.

Az érdeklődők lehetőség szerint 2012. augusztus 27-ig jelentkezzenek!

Kis Piroska
szociális ügyintéző

Szabadtéri evangelizáció Kőtegyánban

2012. április 28-án, zenés szabadtéri evangelizációt tartottak a Magyar Pünkösdi Egyház Országos Cigánymisszió munkatársai Kőtegyánban, a református templom melletti játszótéren.

Kőtegyán Békés megye észak-keleti részén, Békéscsabától 33 kilométerre fekszik a román határ mellett. Szép, rendezett és igényes környezetben tarthatta meg első evangelizációját a Cigánymisszió ezen a településen.

Az alkalmat előzetesen a helyi házi csoport segítségével hirdette a misszió. Ugyanis Kőtegyánban működik egy kisebb keresztény csoport, amely fél éve alakult és hónapról hónapra növekszik.

Többen jelentek meg az alkalom előtt és alatt, akik elmondták, hogy ez a zenés előadási mód új dolog, de nagyon tetszik nekik, mert az ő szavaikkal élve „nagy szabadsága van ennek az egésznek”. Hozzá tették továbbá, hogy régen az emberek a templomokban imádták Istent, valamint a papok másképpen foglalkoztak az emberek lelkével. Elmondták még, hogy Isten nem is olyan, amilyenek ők valaha is gondolták, vagy hallották (kemény, szigorú, megbüntető, stb). *Petneházi Géza* ígéhirdetése folytán többeknek megvilágosodott, hogy Isten szerető, kedves, megbocsátó, türelmes és valóban jó Isten. Most értették meg teljesen, hogy Isten milyen nagy áldozatot hozott az ember megmentése érdekében. Az egész alkalom alatt az embereket valóban boldognak láttuk, megfellelkezve a hétköznapi gondjairól. Örömmel sírtak és megvallották

bűneiket. Többen is ígértet tettek, hogy csatlakozni fognak a településen működő kis keresztény házi csoporthoz, amely

Balogh Attila otthonában gyűlik össze csütörtökönként.

Ezen az evangelizáción többen felismerték, hogy bűnösök és hogy ezért büntetést érdemelnek. Isten azonban nem bünteti meg azt az embert, aki elhiszi, hogy Jézus szenvedte el mindazt, amit ő érdemelne bűneiért és ő pedig azt kapja, amit Jézus érdemel. Sokan most értették meg Isten szeretetét és kegyelmének fogalmát.

Nagy örömmel és békességgel búcsúztak el a Misszió munkatársai a megtérőktől a közeli viszontlátás reményében.

Varga Mihály pünkösdistá lelkész, Békés

Gondolatok az élet dolgairól

Az élet folyamatos visszaszámlálás! Úgy gondolok az életre, mint egy nagy stopperórára. Csakhogy ez az óra visszafelé pörög! Születésünktől kezdve megadatott nekünk egy bizonyos idő, amit nem ismer más, mint a stopperóra. Az óra pedig csak pörög-pörög kegyetlenül visszafelé, attól a perctől fogva, amikor elhagytuk az anyai méh biztonságát, egészen addig a percig, amikor majd végleg leáll... Az élet áldásos, hiszen nem tudjuk, mikor jön el ez a perc... legalábbis a legtöbb alkalommal. Ma már az orvostudomány eléggé fejlett ahhoz, hogy meg tudja állapítani, ha már nincsen sok hátra. De vajon etikus dolog-e ezt közölni egy beteggel. Az orvosok folyton azt hajtogatják: „joga van tudni!” Én viszont azt mondom: „joga van nem tudni!” Az érzés, amikor közlik veled, hogy egy időzített bomba vagy, semmihez sem fogható. Hirtelen minden fontossá válik... egy pohár víz, vagy csupán a friss levegő. Az emberek egy része ezután elkezd utazni, vásárolni, megpróbálja bepótolni az elvesztegetett időt. Mások pedig... összeomlanak. Az óra pedig csak pörög-pörög kegyetlenül visszafelé... Én

jelenleg 20 éves vagyok, az öreg néni és bácsik pedig folyton azt mondják: „annyi idő van még!” Azonban az idő, mint minden más is, relatív dolog. Kiszámíthatatlan, a mindennapok fogaskereke pedig lassanként felőröl. Gondoljunk csak bele... Hétfőn már elszörnyülködünk, ha pénteken dolgozatot kell

írunk, mégis úgy vagyunk vele, hogy még van időnk. Emellett pedig minden nap, egymás után megannyi kihívást kell kiállnunk, annyi mindent kell tennünk, hogy mire észbe kapunk, már csütörtök este van, és mi kifutottunk az időből. Hasonlóan képezem el az életet, és hasonlóan állok a „Még annyi idő van!” mondatokhoz is. Az óra pedig csak pörög-pörög kegyetlenül visszafelé...

Bálint Gyula István
egyetemi hallgató

Kötegyáni Sportkör

Bozsik Program

A dr. Csányi Sándor által vezetett elnökség idén nyáron újraindította az MLSZ korábbi utánpótlás-programjainak erőit ötvöző, minden részletre kiterjedő tehetségkutató és foglalkoztató programját. Az OTP-MOL Bozsik-program indulása alapvető fontosságú ahhoz, hogy hazánkban ismét európai színvonalú és elismertségű utánpótlás-nevelési rendszer alakulhasson ki. A Bozsik-program fő célkitűzései a tömegesítés, a tehetségkutató és a tehetségek fejlesztése. Ennek elérése érdekében a szövetség egységes, átlátható rendszert hozott létre, amely naprakész, hiteles és ellenőrizhető formában regisztrálja a programban résztvevő labdarúgókat. A verseny és képzési rendszer kialakítása megfelel az UEFA és a

FIFA szakmai követelményeinek. *A program célja:* Az egyesületi tömegbázis kialakítása, a sportághoz kötődés megszilárdítása, technikai alapok megteremtése, a játékkészség alapjainak lerakása, a kreativitás ösztönzése. A program legfontosabb eleme a körzeti tornarendszer az U6-7, az U8-9 és az U10-11-es korosztályokban.

Alapkövetelmény, hogy egy körzetben minimum 4-5 sportszervezet csapata szerepeljen a hatékony játék érdekében. A program tornarendező egyesületeket, egyesületi felkészítést és versenyeztetést támogat, a körzeti vezető edző, az alközpontvezető edző, megyei szakmai igazgató és a megyei utánpótlás koordinátorok szakmai felügyelete mellett.

2012.05.11-én Kötegyánban is eljött az idő hogy megrendezzük az első sikeres Bozsik tornát, amelyen közel 130 gyermek részvételével több mint két és félóra leforgása alatt mutathatták meg, hogy mit is tudnak. Hat település részvételével melyek a következők: Kötegyán, Méhkerék, Sarkad, Sarkadkeresztúr, Zsadány és Okány csapata. A torna meccsei 3 pályán zajlottak pályafelügyelők segítségével, korosztályonként más-más méretű pályákon. A torna sikerességét a rengetek szülő és érdeklődő is bizonyította. A rendezvényre a Bozsik torna szakmai igazgatója Belvon Attila is kilátogatott.

Remélhetőleg jövőre is életben marad a Bozsik program, melyhez nagy tervekkel és reményekkel vágunk neki. Terveink között szerepel, hogy több edzési lehetőséget biztosítsunk a fiatalok számára, és hogy jövőre is megrendezzük a torna egyik állomását Kötegyánban. Minden sportolni vágyó gyermeket szívesen látunk a szeptemberben kezdődő edzéseinken.

Szőke Zoltán
sportkör elnök

Iskolai hírek

A 2011/2012. tanévről

2012. június 15-én, a tanév szorgalmi idejének utolsó napján 113 tanulója volt a kötegyáni iskolának.

Állandó lakóhely szerint, a diákok közül 96 fő kötegyáni, 9 fő újszalontai, 7 fő méhkeréki, 1 fő sarkadi. A napközis gyermekek létszáma a tanév szorgalmi időszakának utolsó napján 66 fő volt, akik 2 napközis csoportban tevékenykedtek. Az ebédelős tanulók száma 22 fő.

A 2011/2012. tanévben a tantervi követelményeket iskolánk 113 tanulója közül 111 tanuló teljesítette.

Általános iskolai tanulmányait 21 tanulónk fejezte be. A végzős nyolcadik osztályosok középfokú beiskolázása 100%-os, érettségit adó középiskolai osztályban tanul tovább 13 fő, diákjaink 61,9 %-a. Szakiskolába nyert felvételt 8 fő. Tanulóink az alábbi középiskolákban tanulnak tovább:

- Ady Endre- Bay Zoltán Középiskola (Sarkad): 9 fő,
- Göndöcs Benedek Középiskola (Gyula): 3 fő,
- Békéscsabai Központi Szakképző Iskola és Kollégium (Békéscsaba): 3 fő,
- Vásárhelyi Pál Szakközépiskola és Kollégium (Békéscsaba): 2 fő,
- Harruckern János Gimnázium, Szakképző Iskola (Gyula): 2 fő,
- Erkel Ferenc Gimnázium (Gyula): 1 fő,
- Andrásy Gyula Gimnázium (Békéscsaba): 1 fő.

A kötegyáni Általános Iskolában 2006 szeptembere óta alkalmazzuk az Integrációs Pedagógiai Rendszert (IPR), mely az iskolánkba járó halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek felzárkóztatását és az esélyegyenlőség biztosítását segíti. Az iskolánkba járó tanulók 49%-a halmozottan hátrányos helyzetűnek minősül, hátrányos helyzetű a tanulóink 69%-a.

Az IPR programba bevont tanulók számára az osztályfőnökök Egyéni fejlesztési tervet készítenek, fejlődésüket Egyéni fejlődési naplóban dokumentálják.

A programban résztvevő gyermekek előrehaladásáról, fejlődéséről a gyermekeket tanító pedagógusok havi rendszerességgel konzultálnak. A tanulók szüleivel háromhavonként (novemberben, februárban, májusban) értékelő megbeszélést tartottunk.

Az órarend szerinti tanítás és a délutáni foglalkozások mellett a tanév folyamán számos programot, versenyt, vetélkedőt, ünnepséget, megemlékezést szerveztünk. Ezek - a teljesség igénye nélkül - az alábbiak:

✓ Európa közepén címmel Diákönkormányzati nap - szülők részvételével	osztály tanulóinak és a színjátszó szakkörösök előadását láthattuk
✓ „Ismerd meg a kötegyáni határ állat- és növényvilágát!”- kerékpártúra	✓ A magyar kultúra napja – az iskolai ünnepségen a 6. k. osztályosok szerepeltek
✓ Az aradi vértanúk emléknapja október 6. - iskolai megemlékezésen a 7.k. osztály tanulóiinak műsora	✓ Az Ének és zene napja - megrendeztük 9. kötegyáni énekversenyt, majd a sarkadi Kónya-kórus fellépésére került sor
✓ Nemzeti ünnepünk október 23. - iskolai ünnepségen a 8. k. osztályosok műsora	✓ Farsangi bál a Művelődési Házban
✓ Nyílt napon az interaktív táblák használatának bemutatása a szülőknek, nagyszülőknek	✓ A negyedikesek úszásoktatáson vettek részt a Gyulai Várfürdőben
✓ Idősek napján a színjátszó szakkör fellépése a települési rendezvényen	✓ Március 15-e nemzeti ünnepünk – a színjátszó csoport fellépése
✓ Az Ifjú zenebarátok napján - A brémai muzsikusok című előadást az 5.k. osztályos diákok mutatták be	✓ A Költészet napja – iskolai megemlékezésen a 3. k. osztályosok előadása
✓ A Polgárőrség által szervezett Bűnmegelőzési fórumon a 7. és 8. osztályosok vettek részt	✓ Ovis nap, a nagycsoportosok látogatása az iskolában.
✓ Az Egészségnapon az egészséges táplálkozást népszerűsítettük, - a helyi méhészek, Bujdosó Sándor, Hadi Imre, Kövesdi Gyula, és Székely Szabó János előadást tartottak a méhészetről és a méz-fogyasztás előnyeiről az iskolában, a kisdíjak megköszönhették a különféle helyben termelt finom mézeket	✓ Tanulmányi kirándulás Budapestre – Parlamenti látogatás és a Néprajzi Múzeum állandó kiállításának megtekintése, találkozó Dr. Kovács Józseffel, településünk országgyűlési képviselőjével
✓ Mikulás ünnepség - a 2. k. osztályosok műsort adtak elő, majd a sulis-disco után „iskolánk Mikulása” osztotta ki a csomagokat a gyerekeknek	✓ Alsó tagozatosok tanulmányi kirándulása Szarvasra – Arborétum, hajókázás
✓ Karácsonyi ünnepség - a Művelődési Házban a 4. k.	✓ Anyák napi ünnepség
	✓ Madarak és fák napja – iskolai programon az 1.k. osztályosok műsora
	✓ Gyereknapi program – karaoke, majd a Hanta Banda zenekar koncertje
	✓ Bolondballagás
	✓ Ballagási ünnepség

Iskolánk a 2011/2012. tanévben – a korábban említett IPR programon kívül - az alábbi pályázatokban vett részt

✓ **Útravaló-Macika Ösztöndíjprogram**

Hátrányos helyzetű tanulóink közül 8 hetedikes és 12 nyolcadikos gyermek vesz részt az Útravaló-Macika Ösztöndíjprogramban, a tanulók ösztöndíja 28 000,- Ft/fő

✓ **TÁMOP 3.3.7. -09/1-2009-0045**

A Sarkad Város Önkormányzata által benyújtott pályázati program szakmai megvalósításában iskolánk részt vett.

✓ **ISK-HÁLÓ--11-0122 – Tanulással a jövőért!**

A Testvérem Egyesület *Tanulással a jövőért* elnevezésű programja 2012. március 15. és 2012. június 15. között iskolánkban valósult meg. A programban 40 tanuló és 4 pedagógus vett részt.

✓ **Erzsébet-program**

Június 18. és 23. között balatonberényi ifjúsági üdülőben 20 tanulóink 2 pedagógus kíséretében egy hétig nyaralt.

✓ **NTP-KKT-11-A-0001 - Színpadra Arannyal! – lovas szekerekkel és kerékpárral irány az Aranykor!**

A Nemzeti Tehetség Program keretében, a kisiskolák tehetségsegítő programjai kidolgozásának támogatására kiírt pályázaton iskolánk 6 napos nyári tábor megvalósítására kapott lehetőséget.

Hamarosan új tanévet kezdünk! Tagintézményünk valamennyi pedagógusa nevében ígérek, hogy a kötegyáni iskolába járó gyerekeknek - a tanítási órák és délutáni foglalkozások mellett - a 2012/2013. tanévben számtalan lehetőségük nyílik arra, hogy érdekes programokon vegyenek részt.

Szokai Dánielné
Tagintézmény-vezető

Tanév végi táborozás

Június 18 és 23 között 20 diákunk táborozott az Erzsébet program keretében a Balatonberényi Ifjúsági Táborban.

Már a program kiírásakor elhatároztuk, hogy élünk a pályázat adta lehetőségekkel. Sajnos több bizonytalansági tényező volt a dologban, hiszen nem ismertük sem a pontos helyszínt, sem a pontos időpontot a jelentkezéskor. De nagyon csábító volt, hogy 5.000 forintért táborozhatnak gyermekeink. Igaz, ez a vonatjegyek árával sajnos kibővült, mivel a MÁV számlaadási szabályzata miatt erre más forrást nem tudtunk igénybe venni. Ennek ellenére a szülők és a tantestület bátorítása és támogatása mellett belevágtunk. A pályáztatás folyamatát Szokai Dánielné tagintézmény vezető és Pallag Ilona iskolatitkár végezték.

Tíz ötödikes és tíz nyolcadikos tanuló vágott neki a nagy kalandnak 18-án osztályfőnökeik, Szőke Erika és Pallag Mária kíséretében. A hosszú utat követően végre elkezdődhetett az önfeledt táborozás.

A gyerekek 10 fős szobákban voltak elhelyezve, ahol a bördöndökből legelőször a fürdőruhák kerültek elő, hisz az égiek kegyéből a Balaton minden nap csobbanásra, hűsölésre adott lehetőséget. A kisebbek és a nagyobbak nem csak a vízben, de a sok-sok vetélkedőn is összetartóan, vidáman vettek részt. Igazi kis csapatokká kovácsolódtak. A Tábori Olimpián és a Nagy vagy vetélkedőn is dobogós helyezéseket értek el. Színházi előadás, tánc, sőt a judó sport megismerése is gazdagította tapasztalataikat. Találkozhattak Hadfi Dániel olimpikkal is.

Mindezeket túl, ami sokkal fontosabb, barátságok kötődtek. Nemcsak az itthoni szálak erősödtek meg, hanem új ismeretségek is születtek. A visszafele úton már fél mondatokon mosolyogtak, s kacagtak.

Jó volt látni az önfeledt gyermeki örömet, s reméljük lesz még rá lehetőség.

Pallag Mária
pedagógus

Tanévkezdéssel kapcsolatos információk

Magyarországon a tanév rendjét miniszteri rendelet szabályozza. A 2012/2013. tanévben az első tanítási nap 2012. szeptember 3. (hétfő) és utolsó tanítási napja 2013. június 14. (péntek). A tanítási napok száma száznyolcvankettő nap. **A kötegyáni iskolában a tanévnyitó ünnepség 2012. szeptember 3-án hétfőn reggel 8,00 órakor kezdődik.** Iskolánk házirendje szerint a tanévnyitón minden iskolásnak ünneplő ruhában (fekete nadrág/szoknya, fehér ing) kötelező részt venni. Az ünnepség után kerül sor a tankönyvosztásra. **A kötegyáni iskolába járó valamennyi tanuló, - a Képviselő-testület döntése értelmében, - az idei tanévben is ingyen kapja meg a tankönyveket.**

Kérem a kedves szülőket, hogy a tanévnyitó ünnepségre feltétlenül kísérjék el gyermeküket, mert az új tanévvel és az iskolai élettel kapcsolatos információkat ott fogjuk ismertetni!

A tanév rendjét szabályozó miniszteri rendelet szerint „az őszi szünet 2012. október 29-től november 4-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap október 27. (szombat), a szünet utáni első tanítási nap november 5. (hétfő). A téli szünet 2012. december 27-től 2013. január 2-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap 2012. december 21. (péntek), a szünet utáni első tanítási nap 2013. január 3. (csütörtök). A tanítási év első feléve 2013. január 11-ig tart. A tavaszi szünet 2013. március 28-tól április 2-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap március 27. (szerda), a szünet utáni első tanítási nap április 3. (szerda).”

Házirendünk szerint tanítási napokon a tanulóknak 7,45-re kell megérkezni az iskolába. A tanítás 8,00 órakor kezdődik. A napközis foglalkozások 16,00 órakor érnek véget.

A tanítási órák és az óráközi szünetek rendje:

- 1. óra: 8,00 – 8,45
- 1. szünet: 8,45 - 9,00
- 2. óra: 9,00 – 9,45
- 2. szünet: 9,45 – 10,00
- 3. óra: 10,00 - 10,45
- 3. szünet: 10,45 – 11, 00
- 4. óra: 11,00 - 11,45
- 4. szünet: 11,45 - 11,55
- 5. óra: 11,55 -12,40
- 5. szünet: 12, 40 -12,50
- 6. óra: 12,50 -13,35

A nyári szünetben iskolánk technikai személyzete és az Önkormányzat dolgozói elvégezték a szükséges takarítási, festési-karbantartási munkákat. Mindegyik tanteremben, a folyosókon és a mellékhelyiségekben bemeszelték a falakat, kijavították a hibákat. Túlzás nélkül mondhatom, hogy a miénkhez hasonló színvonalú iskolai környezet nincs a közelben! Ezért kérünk minden diákot, hogy – jobban, mint a korábbi években! – vigyázzunk iskolánkra!

Szokai Dánielné
Tagintézmény-vezető

Ovi hírek

Tanévkezdés a Kötegyáni Oviban

A 2012/2013. nevelési évben is két részben osztott csoportban neveljük, fejlesztjük a gyerekeket. A részben osztott kiscsoport- a Cica csoportban és a részben osztott nagycsoport- a Vuk csoportban.

Szeptember 3-án a „régii” óvodásokat várjuk. Ez a néhány nap a visszaszokás, az emlékek, szokások felelevenítésének, a kis közösség újraformálódásának az ideje. A régi óvodásoknak is szüksége van a visszaszokásra, hiszen változik a csoport összetétele, új csoport társakkal, felnőttekkel kerülnek kapcsolatba.

Ez az idő a felkészülés ideje is mivel az óvó nénivel már arról beszélgetnek a kiscsoportosok, hogy nem soká új csoport társaik lesznek, akiknek a nevét és a jelét már megismerhetik.

Tudják, hogy nekik eleinte szokatlan lesz az óvoda, hiszen eddig csak szüleikkel, testvéreikkel voltak, itt pedig sok új gyerekekkel és felnőttel találkoznak majd. Az így felkészített közösség képes lesz arra, hogy szeretettel, türelemmel, segítséggel fogadja új tagjait.

Augusztus végén, mi óvó nénik, ismerkedő családlátogatásra indulunk az új óvodásokhoz. A szülők megismerkedhetnek a gyermekeikkel foglalkozó felnőttekkel, az óvodai szokásokkal, az óvoda napirendjével. Közösén kitöltjük gyermekük személyiség lapját és beszélhetnek gyermekük tulajdonságairól, szokásairól, személyiségéről. Ez az óvoda és a család együttműködésének első lépcsője, ez óriási segítséget jelent a gyermekek óvodába történő beilleszkedésében. Az itt kialakuló kölcsönös bizalom a gyermek befogadásának alapja, hiszen a szülőknél gyakran több feszültség van, mint a gyermekükben. Szeptember 10-től egy héten át „szülős befogadást” kínálunk az érdeklődő új óvodásoknak és szüleiknek. Ekkor anyukájukkal

vagy apukájukkal jöhetnek a gyerekek, ami biztonságot ad nekik, megnyugtató a szülőknek is. A délelőtti folyamán így együtt próbálják megismerni, felfedezni az ovit, részt venni a közös játékban, ismerkedni a ovis társakkal. Az új óvodásoknak nagy kihívás a családtól való elszakadás, az óvodai élet ritmusának, az óvodai szokásoknak a megismerése.

Miért kell egyszerre kezdetet mosni, miért sorakozunk, miért nem állhatok fel az asztaltól evés közben, miért kell megvárni egymást? Ezt először még nem értik, de néhány nap után már tudják, hogy minden tevékenységnek, legyen az étkezés, közös tevékenység, játék, levegőzés, csendes pihenő van egy rendje az oviban. Nem könnyű az új szokások, a napirend, az új szabályok megtanulása. Az óvó nénik, dajka nénik azonban segítenek ebben a tanulási folyamatban, hogy mit hogyan tegyenek az óvodában. Természetes segítséget adnak számukra a nagyobb óvodások is.

A másik kihívás saját helyük megtalálása az új környezetben, közösségben. Ehhez az óvodánk a legfontosabbat, a szeretetteljes, derűs, biztonságot, nyújtó légkört adja. Lehetőséget, elegendő időt annak a helynek és azoknak a személyeknek a megismerésére, ahol, és akikkel sok időt tölt majd el a gyermek.

Mindehhez azonban idő, kitartás és türelem kell, hiszen minden gyermek más. Az egyénre szabott befogadás, a türelem, a beszoktatásra szánt idő megtérül, hisz ha ebbe az első kortárcsoportba való beilleszkedés kisebb nagyobb zökkenőkkel sikerül, akkor az óvodában eltöltött három- négy év a gyermek és a szülő életének az egyik legszebb korszaka lehet, kellő alapot nyújtva az életük további szakaszához.

Molnár Imréné
Tagóvoda vezető

NYITOGATÓ

Kedves Szülők és Ovisok!

2012. szeptember 3-n az óvodánk kinyitja kapuit. Elkezdjük a 2012/2013-as nevelési évünket.

Vár benneteket a CICA és a VUK csoport!

Reggel 7 órától a régi ovisok vehetik birtokukba az óvodát.

Szeptember 10-től az új kiscsoportosok szüleikkel együtt ismerkedhetnek egy héten keresztül az ovival:

9.30-tól - 11.30-ig.

Mindenkit szeretettel várunk!

Néhány jó tanács az új óvodások szüleinek

- Készüljenek fel az óvodára! Beszélgessenek róla, játsszák el babákkal, plüssállatokkal az óvodai élet egy-egy jelenetét. Olvassanak mesét, történetet az óvodáról. Sétáljanak az óvoda felé.
- Soha ne ijesztgessék gyermekeiket az óvodával, az óvó nénivel.
- Érdeemes az óvodakezdés előtti hónapokban többször másra bízni gyermeküket, hogy megtanulja, ha az anyja távol is van, viszont fogja látni.
- Játsszótéren, egyéb alkalmakkor ismerkedjenek leendő óvodatársakkal.
- Próbáljanak az óvodához hasonló napirendet kialakítani. Bátran érdeklődjenek az óvónőktől ez ügyben is.
- Próbálják ki a szülős befogadást.
- Amikor a kicsit már otthagytál reggelente, sose csapják be! Ne menjenek el búcsú nélkül, ne szökjének meg előlük, mert ők ezt büntetésként élik meg. Köszönjenek el tőlük és mondják, meg mikor jönnek értük, hogy tudják a nap melyik szakaszához kötni érkezésüket.
- Búcsúzás után határozottan induljanak dolgukra. Ne forduljanak vissza, ha a kicsi sír. A többszöri búcsúzkodás csak azt az érzetet erősíti a gyermekben, hogy valami rossz történik vele, nincs biztonságban, hisz érzi a felnőtt bizonytalanságát. Ha a szülő viselkedése azt sugallja, hogy biztonságos, jó helyen van, hamar az új élményekkel, társakkal, való kapcsolatteremtéssel lesz elfoglalva.
- Tekintsék partnernek az óvónőt. Bátran osszák meg vele gondolataikat, ezzel sokat segítenek a gyermekek megismerésében, a gyermeknek pedig a beilleszkedésben.
- Kezdetben legtöbb gyermek tiltakozik a változások ellen, hisz eddig állandóan a szülővel, anyukájával telt élete. Gyakran előfordul, hogy nyíltan ellenkeznek, sírnak, hisztiznek. Ez is természetes, legyenek velük türelmesek, ebben a számukra nagyon nehéz időszakban.
- A beszokást segíti az is, ha a gyermekük magával hozza valamelyik kedvenc kabaláját, játékát, plédet, zsebkendőt...
- Előfordul, hogy a gyermeknek néhány hét elteltével már nincs kedve óvodába járni. Az újdonság varázsa elmúlik. Ez ahogyan megszokja a gyermek az óvodát egyébként megoldódik. Megnehezítik a helyzetet, ha engednek a kérésüknek, és otthon maradnak vele. Ha rendszeresen jár óvodába könnyebben, megszokja a közösséget, ám ha sokat hiányzik, kevesebb barátja lesz, nehezen találja meg a helyét a csoportban, kimarad a különböző tevékenységekből, nehezen illeszkedik majd be.
- Érdeklődjenek gyermekük felől az óvónőtől, így könnyebben figyelemmel kísérhetik a gyermek óvodai életét. Együttműködve eredményesebb, sikerebb lesz gyermekük nevelése, fejlesztése.

Molnár Imréné
Tagóvoda vezető, kiscsoportos óvónő

Testvér településünk: Nagyzerind - Második rész

Birtokviszonyok

A lakosság gyarapodását a jobbágytelki adatok is mutatják. 1552-ben 11 jobbágytelek volt a község birtokába. 1559-ben 9 család között oszlik meg 42 jobbágy telke, majd 1567-ben 46, 1579-ben 43 jobbágy telekről számolnak be a török defterek. Ebben az időben fejlett állattartás is jellemzi: sertéseken kívül, méhcsaládokat is tartanak, és 720 juhot írtak össze. 1720-ban a kamara 42 családot, 1742-ben 48-at, 1746-ban 71 családot tartottak számon. Az 1771-es urbérrendezéskor 89 jobbágy, 19 ház, és 10 házatlan zsellér lakta. Az 1828-as összeíráskor a faluban 118 telkes jobbágy élt, 135 ház, 4 házatlan zsellér, 10 szolga és egy mesterember lakott. 1851-ben Zerind határa 9162 holdból volt.

A 18–19. században Zerind város volt, ahogy azt több okirat is tanúsítja. Ekkor volt Zerind postakocsi állomás is. Az Arad-Simánd-Zerind-Nagyszalonta útvonalon kb. 24 kilométerenként volt postakocsi állomás.

A lakosság gyarapodott, annak ellenére, hogy igen gyakran váltogatták egymást a földbirtokosok. 1326-ban Zerind Salánky birtok volt, 1473-ban Báthory, 1483-ban Telegdy István tulajdona, majd 1512-ben megveszi az itt lévő Gyulafyak részét is. 1552-ben a Kackffyaké.

1558-ban Nagyzerindi Buda Miklós halálával Siklósy István, Pattantyús Balázs és Keresheli János birtokába került a község. 1593-ban Ábrahámfy János tulajdona lett. 1561-ben kilenc birtokosa volt: Buda, Szokoly, Kutassy, Ártándy, Toldy, Sas, Zay, Gerzseny, Nagy családok. 1579-ben Ártándy Kelemen után Hagymás Kristóf lett a környék ura, majd 1580-ban Bocskay István. 1662-től Trombitás Istvánné, Zsoldos Istvánné és Gombos György birtokai voltak Zerind részei.

1732-1740-ig Rinaldo de Modena herceg tulajdonába kerül, majd 1818-ig kamarai birtok volt. 1818-ban József főherceg tulajdonába kerül és 1919-ig a Habsburgok birtoka maradt.

A történelmi dokumentumok szerint 1331-ig rabszolgaság volt, és ezután következett csak a jobbágyság, ami még nem jelentett szabadságot. A jobbágyok a földesúrnak kilencedet, az egyháznak tizedet fizettek. A környék hatalmas erdőségei és a mocsarak miatt kevés volt a megművelhető földterület. Az 1700-as években azonban megengedték az erdőirtást, aminek következtében földhöz jutott Zerind népe.

1818 után, mikor József főhercegé lett a térség ura, sor került a határrendezésre is, amelynek során sok jó minőségű szántóföld helyett rosszabbakat mértek ki a jobbágyoknak. Emiatt a nagyszintyei, ágyai, tőzmiskei, feketegyarmati, zerindi parasztok urbéri pert indítottak, de hiába.

Az 1848-as jobbágy-felszabadító törvények a telkes jobbágyokat szabaddá tették, de a zsellérek ugyanúgy föld nélkül maradtak. 1908-ban a zerindi föld nélküli lakosok kérelemmel fordultak Ferenc Józsefhez, hogy az Erdő-dűlő, Posta-kert, Görög-kert, és Gyepű-dűlő földeket jutányos áron adja át nekik.

Az 1922-es földreform valamelyest segítette a földnélküli lakosságon, de a II. világháború után, az 1950-es években lezajlott kollektivizálás során ismét magántulajdon nélkül maradtak. Földosztásra ismét, csak a rendszerváltás után, 1991-től került sor.

Számos puszta, falu pusztult el Zerind határában, például Békás-Ösi-puszta, amelynek földjét a környező falvak felosztották egymás között. De 1913-ban említették még Bedőszeget, Fesetet és Gelvácsot is. Fesetre 1921-ben telepítettek román családokat, de az 1960-as évek egyik árvize elpusztította a falut és lakosait Szentannára telepítették át. Feset földjét ma Feketegyarmat használja gabonatermesztésre.

Vallási élet és oktatás

Nagyzerind lakosságának túlnyomó többsége *református*. A vallást 1567 körül vehették fel, ekkor került át a templom a zerindiek birtokába. A katolikus plébániáról 1332-1337 közötti feljegyzések tanúskodnak.

A mai **református templom** az egykori Árpád-ház korabeli kápolna romjain épült. Építéséhez felhasználták az elpusztult Békás-Ösi templom romjait. 1690-ben önálló egyházközség lett, mivel addig a feketegyarmataikkal közös papot tartottak. A török dúlások idején a község elpusztult, de a templom kőből épült falai nem rongálódtak meg. Az egyházközség 1712-ben újraalakult, miután a falu újra benépesült.

1756-ban a templomot felújították, 1774-ben, a török hódoltság után, már külön anyakönyvet vezetett. Ezt, a többi anyakönyvvel együtt az Arad megyei levéltárban őrzik. 1776-

ban a falu nagy része leégett, 1786-ban pedig újra épült. 1796-98 között a templom tornyát magasították, hajóját pedig meghosszabbították. 1875-ben a templom tetejét felújították, majd 1893-ban pedig becserepezték. 1924-ben a templom egy nagyobb felújításon is átesett, míg a II. világháború okozta sérüléseket 1951-ben javították ki. A templom román stílusban épült, régisége miatt műemlék. A torony 31 m magas, a templomhajó pedig 30 m hosszú és 12 m széles.

Így szól a zerindi népdal a harangról, amelynek bizony története van:

„Nagyzerinden megszólalt a bús harang,
Húzza aztat három szürke vadgalamb.”

Rövid története

Zerindnek viharos történelme volt. 1241-ben a Váradot megtámadó Kádán tatár kán serege az Arad felé menekülő lakosság nyomába eredt, útközben kifosztva az útba eső falvakat is. Feketegyarmat és feltételezzük, hogy Nagyzerind népe is részt vett ekkor a „nadabi sziget” tatár elleni védelmében. 1244-ig voltak Arad megye területén a tatárok, és folyamatosan pusztították a környéket.

1285-ben Kun László uralkodása alatt másodszor is betörték a tatárok erre a vidékre és ismét kifosztották a falvakat.

1346-ban sáskák és egerek özönlöttek el az egész környéket, és valójában az egész országot.

1380-ban nagy szegénység és éhség pusztított és a megye területén szokatlan földrengések, arról viszont nincs adatok, hogy Zerinden lett volna földindulás. 1395-ben, Zsigmond király uralkodása alatt, először törtek be a törökök az országba és pusztították a falvakat.

A Zerind-Gyarmat ellentétek az 1400-as évekre nyúlnak vissza, amikor 1483-ban Zerind jobbágysai megverték a gyarmati molnárt.

1514-ben kitört a Dózsa György-féle parasztfelkelés, amely Csongrád, Csanád, Arad és Temesvár vidékein dühöngött a legjobban.

1523-ban ismét földrengések voltak a vidéken, majd 1526-ban bekövetkezett a mohácsi vész, mely után a vidék a törökök kezébe került.

1535-ben éhínségről és drágaságról számolnak be a korabeli feljegyzések, míg 1542-ben ismét sáskajárás volt. 1556-ban a törökök elfoglalták Gyulát és a vidéken pusztítottak (Zerind 17 kilométerre fekszik Gyulától légvonalban).

1598-ban nagy marha- és dögvész volt, amely következtében az egész megyében elpusztultak az igás állatok. A temesvári basa kipusztította a Maros és a Körös közét 1605-ben.

1708-ban a II. Rákóczi Ferenc-féle szabadságharc hozta nyugtalanságba az egész vármegyét. 1735-ben a békésiekkel szövetkezve, Rákóczi Rodostórról való haza hívására készültek. Az Erdőhegy mellett gyülekező sereg, tábori papja Szilay János zerindi lelkész volt, akit elfogtak ugyan, de 1736. április 28-án büntetés nélkül elbocsátották.

1735-ben Rácz Péra haramia bandája kegyetlenkedett a vidéken.

1739-ben pestis járvány tombolt a vidéken, egy 1840-ben dögvész, egy évvel később pedig az éhínség és nyomorúság következtében a tolvajlás és útonállás hatalmasodott el az egész

megyében. A megyében, és így feltételezve, hogy Zerinden is kisebb- nagyobb kiterjedésben mindenütt felütötte a fejét a kolera 1831, 1849, 1856, és 1866-ban is. Váltóláz pedig 1869-1871-ig pusztított.

Az 1848-as forradalomban a világosi fegyverletétel után volt nagy szerepe Zerindnek. A szabadságharc utolsó hónapjában, még a temesvári csata előtt Kossuth Lajos és Görgey Artúr megbeszélést tartottak, és megegyeztek abban, hogy vereség esetén leteszik a fegyvert. Augusztus 11-én a temesvári csata elvesztése után Görgeyt teljhatalommal ruházták fel, hátha az ellenség vele tárgyalni fog. Augusztus 13-án aztán Görgey Paszkevic serege előtt letette a fegyvert. A megadásra kényszerült honvédség zöme, altisztek és közlegények, az orosz katonák felügyelete mellett Zerindre jutottak el, míg a sereg másik fele Kisjenőbe ment. Rüdiger tábornok akarata szerint a foglyokat Nagyváradra, az orosz főhadiszállásra kellett volna szállítani. Ide azonban csak Görgey és környezete jutott el, mert Paszkevic a honvédek letartóztatásának helyéül Sarkadot jelölte meg, mikor már a foglyok Szalontánál jártak. Közben a foglyok egyharmada elszökött, a tiszteket pedig a városba szállásolták el. Augusztus 16-án délután 2 órakor a honvédtiszteknek és honvédeknek kihirdették Zerinden a Sarkadra történő indulás időpontját. Zerinden történt ugyancsak 15-én, hogy a közlegények és altisztek szabaddá váltak. Ennek emlékére 2002. október 6-án Zerindi Amnesztia felirattal, továbbá román-magyar nyelvű szöveggel márványtáblát avattak. Szájhagyomány szerint a szabadságharc idején egy éjszakát, egy templom körüli ház padlásán bujdosott Jókai Mór, és elfogása előtt Kiss Ernő tábornok is. Az aradi tizenhárom vitéz tiszteletére az 1930-as években Samu Gál Lajos, akkori kisbíró, a piactér mögé tizenhárom diófát ültetett a tiszteletükre. A diófákból néhány még napjainkban is él.

Az I. világháborút követően Zerindtól 6 kilométerre húzták meg az országhatárt, ezzel a község Romániához került. Trianon után szedték fel Zerind utcáiról a Simonyifalva-Gyula helyi érdekű kisvasút vágányait is. Ma egy kiállított sinderab, megtekinthető Gyula főterén. 1922-ben építették meg helyette az Illye-Nadab vasútvonalat.

Az Arad-Nagyvárad út azonban hamarabb megépült, még 1783-ban. 1898-ban a Fekete-Körösön keresztül acélhidat építettek, amelyet 1944-ben a háború alatt felrobbantottak. Helyébe 1956-ban betonhidat épült.

működik, 2005-től van ismét magán tulajdonban. Jelenleg a szomszédos román község, Keményfok (Avram Iancu) egyik lakosának kezében van.

Forrásanyag: Wikipédia, folytatás a következő lapszámban
Susánszki Imre a Szerkesztő bizottság vezetője

A malom

Zerind egyik jellegzetes építménye a malom. Régi feljegyzések szerint előbb víz, majd gőzmalom működött. Az 1800-as években a malom a református egyház tulajdonába került, amit aztán bérbe adtak 1845-ben Korompaki Józsefnek. A malom 1948-ban Engelhardt Ádám tulajdonába került, majd állami tulajdonba ment át. A jellegzetes „nagy csűs” malom még ma is

III. rész

Kötegyán Község Közigazgatási területét elhagyva a valamikori Össy településen (1970-ben felszámolták), keresztül ér Sarkad területére. Itt is jellemző a folyókra a kanyargós, széles vápa szerű meder. Az alsó vízgyűjtő domborzata Sarkad város után is alacsony ártéri szintű síkság típusába sorolható. A domborzat jellemző tengerszint feletti magassága 85-87 m_{Bf}.

A Gyepes a valamikori kiállót, azaz a mai Matus tiltót elhagyva – most már igazi csatorna jelleget ölt – megérkezik a betorkolláshoz a Hosszúfok – Határ-ér – Köles-ér főcsatornához tarhosi közigazgatási területen. A Magyarország hossza 47-740 folyóméter, vízgyűjtőjének nagysága 150,1 km². Két nagyobb településen folyik keresztül: Kőtegyán község és Sarkad város.

A Gyepes-ér a múltban természetes vízfolyás volt Kőtegyán-Sarkad térségében, medre túlfejlődött kanyarulatokból áll. A Magyar – Román belvíz védekezési szabályzat szerint átvezetendő vízhozam - 1,2 m³/sec - arra utal, hogy a belvízi lefolyás jelentős volt az 1960-as, -70-es években is a vízgyűjtőjéről. Ezekben az időszakokban volt lefolyás, mely nem volt ugyan folyamatos, de vízpótlást, vízcserét, átöblítést egyaránt jelentett, jótékony hatást gyakorolva a vízhiányos térség vízkészleteire. Ehhez járultak még a csurgalék vizek is Kőtegyán – Sarkad belterületén, lényegesen kedvezőbb vízi állapotot teremtve a jelenlegi helyzetről.

Ma a forrásvidéktől mesterségesen elválasztva, vízgyűjtő területe csak a Magyar – Román országhatárig terjed, így a lefolyó belvizek is lecsökkentek.

Ha össze kívánjuk foglalni a Királyerdei lunkaságból az Alföld felé igyekvő Bihari folyócskának, az ezer kanyart leíró Gyepesnek a történetét, akkor felidézhető a Nagyszalontai származású költő, Erdélyi József verse:

Az igazság

”Lecsapolták a Gyepeszt –
Régen lecsapolták;
Üres medrét nem egy helyett
Már fel is szántották;
Nekem mégis tele van
Buzgó vízforrással;
Üresen is tele van
Dalos áradással.”

Az előzőekben ismertetettek szerint a Gyepes - eret többször érte alapvető szabályozás, melynek jelenlegi eredményét száz év távlatából a költő előre vetítette.

Egykor a táj és település formáló vízfolyás a hozzá kapcsolódó Barmóddal, Kőköny-érrel, Pósa-érrel a közeli Keményfok község felől folyó Kopolyával és a Szalonta felől érkező Köles-érrel meghatározó szerepet töltött be. Környezetükben gazdag vízi világ alakult ki. A természetes jellegű erek vizei öntözésre, horgászatra, halászatra voltak használhatók. Az érintett községek belterületének meghatározó esztétikai elemei voltak. Mindez ma az ellenkezőjére fordult. Ahogy a medrek részben kiszáradtak ugyanúgy a környezetük is biológiailag degradálódott. A vízhiányos időszakok a belterületi szakaszokon a vízi növényzet túlburjánzásához vezettek. Magas a szerves anyag koncentráció, hígító víz hiánya tapasztalható. A Sarkadi szennyvíztisztító telep folyamatosan termel, aminek negatív hatása a belvárosig érezhető.

Ezek után bízni kell abban, hogy a visszafordíthatatlannak hitt folyamatot meg lehet állítani, sőt jó irányba lehet fordítani.

Hiszen a Gyepes magyar szakasza teljes hosszban vízfogadásra alkalmas, a műtárgyak, hidak, átereszek, zsilipek, tiltók jó műszaki állapotban vannak a KÖRKÖVIZIG jóvoltából.

Kötegyán Község és Sarkad város belterületén a mederkotrás munkák megtörténtek. Kötegyánban az Öko-tó, Sarkadon a Dózsa tározó kiépítésével az áhított vízfogadás és tározás is megoldódna.

Előtte

Utána

Hiszem azt, hogy a két ország közötti jó kapcsolattal, a megfelelő műszaki, szakmai és politikai hozzáállással, - egyszóval az emberi élet minőségét emelő beruházással - a Gyepes újraéleszthető az Anti csatornából a Kopolya csatorna mintájára.

Nemes János
hydrotechnológus

Forrás anyag: KÖRKÖVIZIG

Recept klub

Töklevés Sertéscsülökkel

Hozzávalók 4 személyre:

- 2 dl tejföl
- 1 füstölt sertéscsülök
- 1 főzőtök
- 1 evőkanál liszt
- 1 szelet kenyér
- 1 csomag kapor
- só

Elkészítés:

A tököt legyaluljuk, megsózzuk, és egy edénybe tesszük 1 csokor kaporlevéllel. Felöntjük vízzel, tetejére tesszük a kenyérszeletet és napos helyen két napig savanyítjuk. A csülköt megfőzzük, leöntjük a levét és ebbe a lébe beletesszük a savanyított tököt. Habarást készítünk a lisztből és a tejfölből, hozzáadjuk a leveshez, majd felforraljuk. A csülköt felszeleteljük, a tányérokba tesszük és ráöntjük a levest.

(Puha fehérkenyérrel nagyon finom étel.)

Jó étvágyat!

Hajdu Jánosné
nyugdíjas könyvtárvezető

1.1 Az első családvonulat

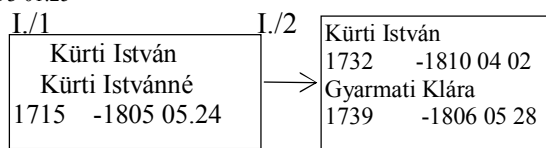
1.1.1 A XVIII. szd. első három generációja

esküvő:A Hajdú család
1772 03.11

A Lutyi család
esküvő:
1780 04.26

Korán meghalhatott,
mert 1773-ban újból
János született.

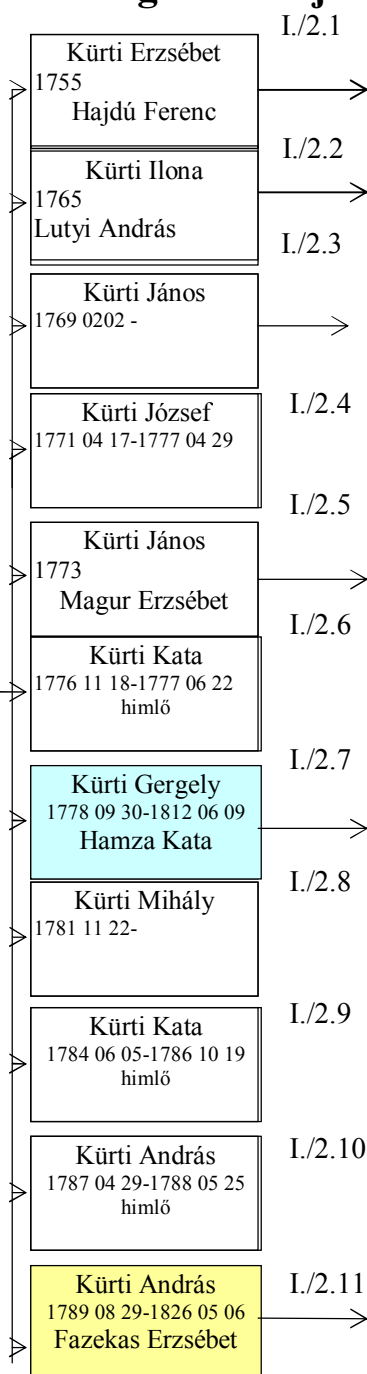
Valószínű Nagy-
esküvő:szalontán éltek le az életüket.
1793 01.25

esküvő:A Kürtiek tovább
1802 02.15

Nem találtam adatot

esküvő:A Kürtiek tovább
1812 09.25

Szokás volt a családokban, hogy az elhalt nevét adták az újabban születetteknek. Az 1784-ben született csecsemő is a Kata nevet kapta. A sors fintora, hogy 2 éves korában Ő is meghalt. Ebben az időben a falubéli családok egymással való házassága volt a jellemző. Kívülről a járási székhelyről Nagyszalontáról, a szomszéd falvakból: Antról, Sarkadról valamint a cigányok Nagyzerindről költöztek a faluba.

Érdekes, hogy az elköltözők magában Bihar vármegye más helységeiben maradtak, a Sárrét felé orientálódtak pl.: Sarkadkeresztúr, Okány stb. irányába. Valószínű ezért épült ebben az irányban a vasút. Keleti irányba ill. a Viharsarok felé nem vette útját senki. A Gyarmati és a Lutyi név nem fordul elő többet a faluban, valószínű idegenből kerültek ők Kőtegyánba. Ebből a korból a Hajdú családnév folytatódhat.

Kürti Attila
nyugdijas

Internet és tv kábel

Ön külföldi tulajdonú, multinacionális, vagy helyi, magyar szolgáltatót választ szívesebben?

Kötegyánban immár másfél éve működik a helyi kábelhálózat, amely több csomagban kínálja szolgáltatásait.

A kábeltévé előnyei:

- egy háztartásban bármennyi tv-készülék csatlakoztatható 1 havidíjért
- minden készüléken más-más csatorna nézhető egy időben
- nincs szükség kiegészítő berendezésekre (parabolaantenna, beltéri egységek, amelyek jelentős mennyiségű – darabonként akár 650 Ft/hó - áramot fogyasztanak)
- díjmentes karbantartás, kiszállási díj nélkül
- a házon belüli hibák javítása anyagáron
- könnyen elérhető ügyfélszolgálat, nem géphang

Programcsomagok:

I. Csomag 1200 Ft

Képűjság (apróhirdetések, közérdekű információk), **m2** (közszolgálati), **Duna II. Autonómia** (közszolgálati), **Duna** (közszolgálati), **m1** (közszolgálati), **RTL Klub** (kereskedelmi), **TV2** (kereskedelmi), **Román 1, Román 2, Magyar ATV** (kereskedelmi)

II. Csomag (Magába foglalja az I. csomagot is.) 3300 Ft

Viasat 3 (filmek, sorozatok, saját műsorok), **Universal** (filmek), **Sport 1** (sport), **Sport 2** (sport), **Discovery** (tudományos, dokumentum), **Animal Planet** (állatvilág), **Film +** (filmek), **Minimax** (rajzfilmek), **Hír TV** (hír, dokumentum), **Nóta TV** (magyar nóták, popslágerek), **Travel** (utazás), **Comedy Central** (kabarék, vígjátékok), **CNN** (angol nyelvű hír), **VIVA** (popzene), **Film + 2** (filmek), **DigiSport** (sport), **DigiSport +** (sport), **National Geographic** (tudományos, dokumentum), **Eurosport** (sport), **Spektrum** (tudományos,

dokumentum), **TVR Kolozsvár** (körzeti), **Cool** (filmek, sorozatok), **Pro 7** (német), **Prizma** (humor, sorozatok)

III. Csomag (Magába foglalja az I-II. csomagot is.) 3950 Ft

MTV (popzene), **Echo Tv** (hírek), **PECA/VADÁSZ** (horgászat, vadászat), **Paprika** (főzés), **4 Story TV** (bulvár), **TV Deko** (lakberendezés), **Nickelodeon** (rajzfilmek, tinivígjátékok), **Filmmánia** (filmek)

INTERNET:

3Mbps korlátlan 3960 Ft/hó. A kábeltévé és az Internet szolgáltatás külön-külön is megrendelhető.

Bekötési díj: csak kábeltévé 5000 Ft, csak Internet 8000 Ft, Internet+ kábeltévé: 10000 Ft

Tájékoztatás és igénybejelentés: JEL-KÉP CATV

TELEFON: 66/427-353 v. 70/511-3330

E-MAIL: remete@jel-kep.hu

Remete Tamás és Fodor László
üzemeltetők

Kötegyán Község Önkormányzata nevében ezúton szeretném megköszönni a támogatásokat, felajánlásokat mindazoknak, akik hozzájárultak a Kötegyánból elszármazottak II. találkozója valamint a II. Kötegyáni Falunap sikeres megrendezéséhez.

Nemes János
polgármester

Impresszum: Kötegyáni Hírmondó II. évfolyam 2 szám. Kötegyán Község Önkormányzatának hivatalos lapja.

Felelős kiadó: Szokai Dániel. Szerkesztő Bizottság vezetője: Susánszki Imre. Szerkesztőbizottság tagjai: Hajdu János, Molnár Imréné,

Szőke János, Gál Lászlóné, Balogh Elek. Technikai munkatárs: Kiss Mihály János.

A szerkesztőség és kiadó címe: 5725 Kötegyán Kossuth u. 33. Telefonszám: 06-66/ 278- 422.

e-mail cím: kotegyanihirmondo@indamail.hu